

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ 19 - 0102

«Οὐκ ἀρνησώμεθα σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2025, ΕΤΟΣ 75^{ΟΝ}, ΑΡ. ΦΥΛ. 1049 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

*Κάλαντα Χριστουγέννων στὸν
Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Καλλίνικο.*

Ἱερά Μονή Ἁγίων Ταξιαρχῶν, Ἀθήναι Κορινθίας, 22-12-2025 π.ἡμ.

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2025

**«Θεός ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν»
(Καταβασίαι Χριστουγέννων, ὠδὴ ε΄)**

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοὶ ἐν Κυρίῳ Σαρκωθέντι.

Εἶχαμε ἀποστατήσει μὲ τὴν παρακοή μας στὸν Θεὸ καὶ βρεθήκαμε σὲ κατάσταση ἐκπτώσεως καὶ ἐχθρότητος.

Ὁ Τριαδικὸς Θεὸς μας, «πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει» (Εφ. 2, 4), ὡς Φιλάνθρωπος καὶ Πανάγαθος, ἔλαβε τὴν σωτήρια πρωτοβουλία ὅταν ἦλθε ὁ κατάλληλος καιρὸς. Καὶ ἐσαρκώθη ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος δανειζόμενος ἀπὸ τὴν Κυρία Θεοτόκο ἀνθρώπινη φύση, τὴν ὁποίαν ἔνωσε ὑποστατικὰ στὸ Πρόσωπό Του μὲ τὴν θεία φύση. Καὶ τοῦτο γιὰ νὰ ἐπαναφέρει καὶ γιὰ νὰ χαρίσει -διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Αναστάσεώς Του- τὴν εὐλογημένη Εἰρήνην ποὺ εἶχαμε ἀποδιώξει.

Ὁ «Θεὸς τῆς εἰρήνης» (Ρωμ. 15, 33· 16, 20· Ἐβρ. 13, 20), ὁ «ποιῶν εἰρήνην» (Εφ. 2, 15), ἀπέστειλε τὸν «Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελον» (Ἠσ. 9, 6), τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστὸ τὸν Θεάνθρωπο, γιὰ νὰ ποιήσει τὴν «καταλλαγὴν» (Ρωμ. 5, 11· Β' Κορ. 5, 18-19), δηλαδὴ τὴν συμφιλίωσή μας μὲ τὸν Θεό. Μόνον ὁ Ἄρχων τῆς Εἰρήνης, ὁ Σωτήρας Χριστός, «ἡ ὄντως Εἰρήνη» (ἔωθινὸν δοξαστικὸν στ'), ἔχει καὶ χαρίζει Εἰρήνην ὡς θεϊκὸ ἰδίωμα καὶ γνώρισμα καὶ ὄχι ὡς ἀνθρώπινο ἐπίτευγμα καὶ κατόρθωμα.

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί:

Ὁ Θεὸς προεῖπε διὰ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ, ἕξι αἰῶνες πρὶν ἀπὸ τὴν Ἐνανθρώπησιν τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου, ὅτι θὰ στείλει ὡς Ποιμένα τὸν κατὰ σάρκα ἀπόγονο τοῦ Δαυὶδ, τὸν ἀναμενόμενο Μεσσία. Καὶ μὲ Αὐτὸν θὰ συνάψει «διαθήκην εἰρήνης» (Ἰεζ. 34, 25), Νέα (Καινὴ) Διαθήκη, ὡστε νὰ ἔλθει ἄφθονη καὶ εὐργετικὴ βροχὴ εὐλογιῶν στὸν λαὸ Του, στὴν Ἐκκλησία Του, διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Τότε, συνεχίζει θριαμβευτικὰ ὁ Ἅγιος Προφήτης, θὰ συντριβεῖ ὁ ζυγὸς τῆς τυραννίας τοῦ διαβόλου καὶ οἱ πιστοὶ θὰ κατοικοῦν «ἐπ' ἐλπίδι εἰρήνης», μὲ ἀσφάλεια, χωρὶς φόβο. Θὰ ἀναδειχθεῖ σὲ αὐτοὺς

«φυτὸν εἰρήνης», δηλαδὴ Ἄρχοντα Εἰρήνης, ὁ Θεάνθρωπος Χριστός, ὡστε νὰ ἀποδιώξει κάθε λιμὸ πνευματικὸ καὶ ὄνειδισμό ἐχθρικό. Ἡ δὲ θεία διαβεβαίωση εἶναι γεμάτη τρυφερότητα: «πρόβατά μου καὶ πρόβατα πομνίου μου ἔστε, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, λέγει Κύριος Κύριος» (Ἰεζ. 34, 31).

Κατόπιν τούτου, ὅσοι καταπατοῦν τὴν θεία Διαθήκη καθίστανται ὀλοφάνερα ἀσεβεῖς καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ βροῦν καὶ νὰ ἀπολαύσουν Εἰρήνην. Ἡ ἀποστασία ἀπὸ τὸν ἀληθινὸ Θεὸ ἐπιφέρει θλίψη, στενοχώρια, καταστροφή καὶ ἀπελπισία. Ἀντίθετα, ἡ ὑποταγὴ στοὺς ὅρους τῆς Διαθήκης Του χαρίζει

Εἰρήνην ἀπεριόριστη καὶ ἀτελεύτητη. Τότε οἱ ἄνθρωποι εἰρηνεύουν μὲ τὸν Θεὸ διὰ τῆς μετανοίας καὶ τῆς τηρήσεως τῶν θείων Ἐντολῶν Του· εἰρηνεύουν μέσα τους διότι ὅταν διασαλεύονται προστρέχουν στὴν ἱερὰ Ἐξομολόγησιν καὶ καθαίρονται, ὅπως καὶ στὴν Θεία Κοινωνία καὶ φωτίζονται· εἰρηνεύουν ἐπίσης καὶ μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ὡς ἀληθινὰ τέκνα Θεοῦ, πρόβατα τῆς Ποίμνης Του, ἐνάρετα καὶ εὐλογημένα.

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί:

Τὰ ὀρθόδοξα ἅγια Χριστούγεννα ἀποτελοῦν ἀκόμη καὶ σήμερα τὴν μόνη ἀληθινὴ ἑορτὴ Εἰρήνης στὸν κόσμο.

Μπορεῖ νὰ φλέγονται ἐστίες πολέμου

στὴν γῆ καὶ νὰ ἀναφλέγονται νέες· μπορεῖ νὰ μαίνονται παραλογισμοί, ἀλληλοσπαραγμοί, ἀντιπάθειες, μικρότητες, ἀδικίες καὶ μίσση. Ὅμως, Εἰρήνη ἀληθινὴ ὑπάρχει καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχει μόνον ἐκεῖ ποὺ βασιλεύει ὁ Χριστός, στὴν ἁγία Ἐκκλησία Του, ὅπως καὶ στὶς καρδιές τῶν ἀληθινῶν λατρευτῶν Του Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει καὶ δὲν κυριαρχεῖ ὁ Χριστός, ὅπου περιφρονεῖται καὶ διώκεται, ἐκεῖ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξει καὶ νὰ βρεθεῖ Εἰρήνη ἀληθινὴ καὶ πραγματικὴ.

Οἱ ἀνθρώπινες συνεννοήσεις καὶ διαπραγματεύ-

σεις, ἐνῶ ὑποκαίουν ἀνομολόγητα συμφέροντα καὶ ἐπιδιώξεις, δὲν φέρνουν εἰρήνη. Ἀλλὰ καὶ τὰ Οἰκου-
μενιστικὰ καὶ Οὐμανιστικὰ συνθήματα περὶ εἰρή-
νης, ὡς ἀνευλόγητα καὶ ἐξαπατητικὰ, ἀποτελοῦν
καθαρὴ ματαιολογία καὶ ματαιοπονία.

Ὅπου δοξάζεται καὶ ὑμνεῖται ὁ Σωτήρας μας κα-
θαρῶς καὶ ὀρθοδόξως, ὅπου τηρεῖται καὶ βιώνεται

ἡ ἀγία Διαθήκη Του, οἱ σωτήριες Ἐντολές Του, ἐκεῖ
ὁ Χριστὸς μας γεννιέται καὶ πάλι μυστηριακά, λει-
τουργικὰ καὶ πνευματικὰ, καὶ ἐγκαθιστᾷ τὴν θαυ-
μαστή Εἰρήνη Του. Αὐτὴν ποὺ νικᾷ τὰ πάθη καὶ γα-
ληνεύει τίς ψυχές, ποὺ κάνει τὸν Θεὸ Πατέρα μας καὶ
τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους Ἀδελφούς μας ἀγαπητοὺς.
Ἀμήν!

Χριστὸς ἐτέχθη!

Ἅγια Χριστούγεννα 2025

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
† Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ
† Ὁ Τορόντο ΜΩΨΗΣ
† Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
† Ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
† Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΚΛΗΜΗΣ
† Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
† Ὁ Ἴετνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ
† Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
† Ὁ Πελαγονίας ΜΑΞΙΜΟΣ

Οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι

† ὁ Νικοπόλεως (Τζακάρτας) ΔΑΝΙΗΛ
† ὁ Ταλαντίου ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
† ὁ Ἀστορίας ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ
+ ὁ Ἴκορτὰ ΣΙΜΩΝ

Ἀνακοίνωσις Ἀποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας 05ης / 18ης Νοεμβρίου 2025

*Τὴν Τρίτην, 05ην / 18ην Νοεμβρίου 2025, συνῆλθεν εἰς τρίτην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν
τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῆ συμμετοχῇ
ἑτέρων ὀκτῶ Ἀρχιερέων, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:*

1. Συνεζητήθησαν προτάσεις βελτιώσεως τῶν ἐνημερώσεων τοῦ Συνοδικοῦ ἱστοτόπου.
2. Συνεζητήθη καὶ πάλιν τὸ Ὑπόμνημα τῶν Γεωργιανῶν Κληρικῶν.
3. Ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ αἴτησις συγγνώμης τοῦ Πρεσβυτέρου π. Γεωργίου Πάννα, ἐπιβληθέντος
σχετικοῦ ἐπιτιμίου.
4. Ἐγένετο ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ Συνοδικοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐν Θεσσαλονίκη.
5. Συνεζητήθησαν ζητήματα νομικῆς φύσεως.
6. Ἀπεφασίσθη ἡ Συνοδικὴ ἀπάντησις εἰς ἄρθρον τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς τῆς ἐπισήμου
ἐκκλησίας κ. Σεραφεῖμ.
7. Ἐνεκρίθη ἡ ἀποστολὴ ἐπαινετικῆς ἐπιστολῆς εἰς τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπον Ἴετνα κ. Αὐξέντιον
διὰ τὴν καλαίσθητον δίγλωσσον (Ἑλληνιστὶ - Ἀγγλιστὶ) ἔκδοσιν τοῦ Θείου Προσευχηταρίου.
8. Ἀπεφασίσθη ὅπως τὴν Κυριακὴν 15/28-12-2025 τὸ ἑσπέρας, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 1000 ἐτῶν
ἀπὸ τῆς ἐκδημίας τοῦ μακαριστοῦ Ἀυτοκράτορος Βασιλείου Β' τοῦ Μακεδόνο, πραγματοποι-
ηθῇ Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον μετὰ σχετικῆς ὁμιλίας εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν
Ἁγίου Ἀθανασίου Νέας Φιλαδελφείας.
9. Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀντεμετώπισε καὶ ἕτερά τινὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Ανακοίνωσις Αποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας 03ης / 16ης Δεκεμβρίου 2025

Τὴν Τρίτην, 03ην / 16ην Δεκεμβρίου 2025, συνήλθεν εἰς τετάρτην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῆ συμμετοχῆ ἑτέρων ἑπτὰ Ἀρχιερέων, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ὁ Σεβασμ. Δημητριάδος ἐνημέρωσε τὸ Ἱερὸν Συνοδικὸν Σῶμα περὶ τῶν προσφάτων ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου Ἀμερικῆς.
2. Ἐγένετο ἐνημέρωσις ἐπὶ νομικῶν ζητημάτων ἀφορώντων τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν.
3. Συνεζητήθησαν ζητήματα κανονικῆς φύσεως περιπτώσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ.
4. Συνεζητήθη ἐκ νέου τὸ Ὑπόμνημα τῶν Γεωργιανῶν Κληρικῶν.
5. Κατόπιν αἰτήματος τῶν Κληρικῶν τῆς Ἰταλίας ἀπεφασίσθη ἡ μετωνομασία τῆς Ἱ. Ἐπισκοπῆς Λούνης εἰς Ἑξαρχίαν Ἰταλίας τῆς Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος.
6. Ἀνεγνώσθη εὐχαριστήριος ἐπιστολή τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Τριάδιτζα κ. Φωτίου διὰ τὴν συμπαράστασιν τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὰς νομικὰς μεθοδεύσεις τοῦ Πατριαρχείου Σόφιας κατὰ τῆς Βουλγαρικῆς Ὁρθοδόξου Παλαιοσημερολογητικῆς Ἐκκλησίας.
7. Ἀπεφασίσθη ἡ συγκλήσις Ἱερατικῆς Συνάξεως Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Ἀττικοβοιωτίας καὶ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς, ἐν ᾧφει τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν ἁγίων Θεοφανείων διὰ τὴν Δευτέραν 16/29-12-2025 εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Καραβᾶ Πειραιῶς περὶ ὥραν 10:00.
8. Συνεζητήθησαν θέματα ποιμαντικῆς φύσεως καὶ διακρίσεως καὶ ἐδόθησαν κατευθύνσεις πρὸς ἀντιμετώπισίν των.
9. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀντεμετώπισε καὶ ἕτερα ἅτινα ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Ἀπάντησις στὸν Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ

Ἀπάντησις στὸ ἄρθρο «Ποίος εὐθύνεται γιὰ τὸν εὐτελισμὸ τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος μὲ τὴν περίπτωσι τοῦ κ. Βεζυρέα;», τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κ. Σεραφεῖμ

Οἱ ἀποκαλύψεις περὶ τοῦ φερομένου ὡς «ἀρχιεπισκόπου τῶν παλαιοσημερολογιτῶν», Παρθενίου Βεζυρέα, πυροδότησαν, καθὼς ἦταν ἀναμενόμενο, πλήθος δηκτικῶν σχολίων κατὰ ὄλων ἀνεξαίρετως, ὅσοι ἀκολουθοῦν τὴν ἡμερολογιακὴ παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας, δίχως νὰ γίνεταί δι-ἀκρισι μεταξὺ εὐσυνειδήτων χριστιανῶν καὶ ἀπατεῶνων. Ἡ τακτικὴ αὐτὴ, προσφιλῆς σὲ ἐπίδοξους δημοσιογράφους καὶ πολεμίους τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν (Γ.Ο.Χ.), εἶναι γνωστὴ ἀπὸ δεκαετιῶν καὶ δὲν τιμᾷ ὅσους τὴν μεταχειρίζονται. Τοῦτο, παρὰ τὴν κατὰ κόσμον λύπη ποὺ μᾶς προξενεῖ, γίνεται μυστηριωδῶς καὶ αἰτία χαρᾶς, σύμφωνα μὲ τὴν βεβαίωσι τοῦ Ἀρχοντος τῆς Πίστεως μας, Σωτῆρος Χριστοῦ: «Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἐνεκεν ἐμοῦ[1]».

Ἐνα ἐκ τῶν σχετικῶν ἄρθρων, ποὺ κυκλοφόρησαν κατ' αὐτάς, ὑπῆρξε καὶ τὸ τοῦ Μητροπολίτου τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Σεβ. Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ. Φέρον τὸν τίτλο «Ποίος εὐθύνεται γιὰ τὸν εὐτελισμὸ τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος μὲ τὴν περίπτωσι τοῦ κ. Βεζυρέα;», τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρο κρίνεται ἄξιον διερευνήσεως καὶ ἀπαντήσεως. Προφανῶς, μὲ τὴν ἀπάντησή μας δὲν στοχεύουμε νὰ ὑπερασπισθοῦμε περιπτώσεις ἀνάλογες μὲ αὐτὴν τοῦ κ. Βεζυρέα, ἀλλὰ ἡμᾶς αὐτούς, καθὼς θεωροῦμε ὅτι ἡ περίπτωσι τοῦ κ. Βεζυρέα ἔδωκε μίαν καλὴ ἀφορμὴ στὸν Σεβασμιώτατο

γιὰ νὰ ἐπιτεθεῖ, ἐμμέσως πλὴν σαφῶς, κατὰ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ὁ κ. Σεραφεῖμ ἐκφράζει, κατ' ἀρχάς, τὴν θλίψιν του διότι κανεὶς δὲν ἀναφέρεται στὸν -κατὰ τὸν ἴδιο- βασικὸ ὑπεύθυνο γιὰ φαινόμενα ὅπως τοῦ κ. Βεζυρέα· τὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία. Ἐξηγεῖ δὲ ὅτι ἡ εὐθύνη τῆς Πολιτείας ἔγκειται στὴν καταχώρισι «παρασυναγωγῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» στὸ ἀρμόδιο βιβλίον τοῦ Πρωτοδικείου, προτασσομένης «τῆς ἀσυδοσίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, τοῦ ἀφόρητου δικαιωματισμοῦ καὶ τοῦ ἀνεξέλεγκτου αὐτοπροσδιορισμοῦ», ἐνόσω τὸ ἐν ἰσχύϊ Σύνταγμα ἀναγνωρίζει ὡς ἐπίσημη θρησκεία τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ποὺ εἶναι ἐνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ὁ κ. Σεραφεῖμ, ὡς ἔγκριτος νομικός, γνωρίζει, ἀσφαλῶς, κάλλιον ἡμῶν ὅτι τὸ ἄρθρο τοῦ Συντάγματος ποὺ ὀρίζει ὡς ἐπίσημη θρησκεία τοῦ κράτους τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀναφέρει καὶ τὰ ἐξῆς γιὰ αὐτήν: «τηρεῖ ἀπαρασάλευτα [...] τοὺς ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνες καὶ τὶς ἱερὰς παραδόσεις[2]». Ἔως ποίου βαθμοῦ, ὁμως, ἰσχύει κάτι τέτοιο; Γιὰ νὰ χρησιμοποιοῦμε τὰ ὅσα εὐστοχα ἔγραψε ὁ Μητροπολίτης κ. Σεραφεῖμ στὶς 16.9.2015, ἀποτελεῖ ἄραγε ἀπαρασάλευτη τήρησι τῶν ἱερῶν κανόνων «ὁ διάλογος [μὲ ἕτεροδόξους] ἐπὶ ἴσοις ὄροις, ἢ ὑπογραφή καὶ υἰοθέτησι κοινῶν ἀντορθοδόξων κειμένων, οἱ ἀντικανονικὲς συμπερσευχῆς καὶ ὁ λαϊκὸς Οἰκουμενισμὸς, ἢ ὑπογραφή Κοινῶν

Δηλώσεων με τὸν αἰρεσιάρχη Πάπα τῆς Ρώμης, οἱ ἀντικανονικές συμπροσευχές καὶ τὰ ἡμισυλλειτουργία με αἰρετικούς καὶ ἄλλοθρήσκους»[3]; Εἶναι παράδοση τῆς Ἐκκλησίας ἡ ὅλη στάση ἔναντι τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος; Ὁ ἴδιος ὁ κ. Σεραφεῖμ ἔγραψε στὶς 20.5.2016: «δὲν θὰ συμμετάσχω στὸ "ἀνόσιο παίγνιο" τῆς λεγομένης Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου[4]». Ἐξηγεῖ δὲ πὼς «Ἐάν πράγματι ἐπεδιώκετο ἡ Πανορθόδοξος αὐτὴ Σύνοδος νὰ εἶναι Ἁγία καὶ Μεγάλη [...] ὠφείλει στοιχοῦσα στὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων [...] ε) νὰ λύσῃ τὸ ἡμερολογιακὸ καὶ ἑορτολογικὸ μείζον θέμα, ποῦ διασπᾶ ἀναποδράστως τὴ λειτουργικὴ ἐνότητα τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ποῦ κατὰ τρόπον ἀντικανονικὸν θεσμοθετήθηκε στὴν Ἐκκλησία αὐτὴ ἡ ἀπαράδεκτη λειτουργικὴ διάσπασις, μετὰ τὸ γνωστὸ Συνέδριον τοῦ 1923, ἐπὶ Μακαριστοῦ Πατριάρχου Κων/πόλεως κυροῦ Μελετίου Μεταξάκη». Εἶναι, μήπως, τήρηση τῶν ἱερῶν Κανόνων ἢ πανθομολογουμένη ἔλλειψη τῆς Συνοδικότητος, ἢ ἄτυπη κατάργηση τῆς νηστείας, ὁ καινοφανὴς τύπος τοῦ Βαπτίσματος ἀνευ τριπλῆς καταδύσεως (ὅταν ἡ ἴδια ἡ λέξις «Βάπτισμα» σημαίνει τὴν ὀλικὴ βύθιση ἐντὸς τοῦ ὕδατος), ἢ τέλεση Γάμων τὴν ἡμέρα τῆς Παρασκευῆς; Ἀλλὰ καὶ στὰ πιὸ ἀπλά: εἶναι παράδοση τῆς Ἐκκλησίας νὰ συλλειτουργεῖ βοηθὸς Ἐπίσκοπος μετὰ τοῦ Μητροπολίτου αὐτοῦ φέρων μίτρα καὶ ράβδο;

Ὅταν ἀπουσιάζει ἡ ἀπαρασάλευτη τήρηση ἀκόμη καὶ τῶν πιὸ ἀπλῶν κανόνων καὶ παραδόσεων, γεγονός ποῦ σημαίνει ἔλλειψη σεβασμοῦ πρὸς τὸ Σύνταγμα, πὼς ὁ κ. Σεραφεῖμ ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸ Σύνταγμα νὰ προστατεύσει τὴν ἐπίσημη Ἐκκλησία;

Περὶ δὲ τοῦ ὅτι ὑφίσταται «ἀσυδοσία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, ἀφόρητος δικαιοματισμὸς καὶ ἀνεξέλεγκτος αὐτοπροσδιορισμὸς», συμφωνοῦμε μετὰ τὸν κ. Σεραφεῖμ. Ὅλα αὐτά, ὅμως, ἀποτελοῦν πρόβλημα ποῦ ταλανίζει κυρίως τὴν ἡμετέρα Ἱερά Σύνοδο, διότι ὅταν βλέπουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τοῦ κάθε κ. Βεζυρέα, κανένας δὲν ψέγει τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ ὅλους τοὺς «παλαιοημερολογίτες». Σὲ αὐτὸ ὀφείλεται ἡ ἔλλειψη τῆς ποθουμένης ἀπαραίτητης νομικῆς κάλυψης τῆς Ἐκκλησίας μας, μίας κάλυψης σὰν αὐτὴν ποῦ προστατεύει τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ τραγικὸ φαινόμενο τῆς πολυδιάσπασης.

Σὲ ἄλλο σημεῖο τοῦ κειμένου του, ὁ λόγιος Ἱεράρχης ἀναφέρεται στὸ ζήτημα τῆς ἀντιποίησης ἀρχῆς ποῦ δῆθεν περιπίπτουν οἱ παλαιοημερολογίτες ἔναντι τῆς ἐπίσημης Ἐκκλησίας. Τὸ θέμα χρήζει μίας περισσότερο προσεκτικῆς ματιᾶς.

Ὅταν στὶς 10/23.3.1924 ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος υἱοθέτησε τὸ νέο ἡμερολόγιο, ὡς γνωστόν, ἔνα ἱκανὸ πλῆθος εὐλαβῶν χριστιανῶν, διατηρῶντας ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὴν ἡμερολογιακὴ μεταρρύθμιση, γιὰ τὸν ἀντικανονικὸν τρόπο ποῦ ἐπιβλήθηκε ὅπως καὶ γιὰ τὴν θλιβερὴ σκοπιμότητά της, παρέμεινε σταθερὸ στὰ παραδεδομένα. Τὸ οὐδόλως εὐκαταφρόνητο πλῆθος συγκροτοῦσαν λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ τοῦ κατώτερου κλήρου, οἱ ὁποῖοι μετὰ ἀγνότητα καὶ ζῆλον συνέχισαν νὰ τηροῦν τὰ θρησκευτικὰ τους καθήκοντα μετὰ τὸ πάτριον ἑορτολόγιο. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ τους ἀρχή, ἡ ἐπίσημη Ἐκκλησία, δὲν τοὺς φέρθηκε ὅπως ὁ καλὸς ποιμὴν στὸ «ἀπολωλὸς

πρόβατον». Ὅχι μόνο κράτησε ἀποστάσεις ὡσὰν οἱ χριστιανοὶ αὐτοὶ νὰ ἦταν ξένο σῶμα, ἀλλὰ καὶ τοὺς κατεδίωξε μετὰ τρόπο ἀνεπανάληπτο στὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία. «Ἡ ἁγία καὶ ἀμώμητος ἡμῶν Πίστις», ὅπως ὀρθῶς τονίζει ὁ κ. Σεραφεῖμ σὲ κάποιο κείμενό του (1.12.2008), εἶναι «ἡ διὰ ποταμῶν αἱμάτων πορφυρωθεῖσα» μετὰ τὴν ἐννοια ὅτι τὰ αἵματα πηγάζουν ἐκ τοῦ σώματός της καὶ ὄχι ἀπὸ ἀνθρώπους ποῦ καταδιώκει. Ἡ τότε Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅμως, πορφυρώθηκε ὄχι ἀπὸ τὰ αἵματά της, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ αἵματα τῶν πάλαι ποτὲ πιστῶν της τέκνων, τὰ ὁποῖα ἡ ἴδια ἐκάκωσε, μέχρι καὶ ἐφόνευσε!

Ἐφ' ὅσον, λοιπόν, αὐτὴ ἦταν ἡ στάση τῆς ἐπίσημης Ἐκκλησίας, τὸ νὰ πολεμᾷ τοὺς παλαιοημερολογίτες θεωρῶντας τοὺς ὡς κακούργους (δίχως, βεβαίως, νὰ λείπουν καὶ οἱ φωτεινὲς ἐξαιρέσεις), εἶναι προφανὲς ὅτι ὅταν Ἱεράρχης ἀνέλαβαν τὴν διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., δὲν ἔκαναν ἀντιποίηση ἀρχῆς, ἀλλὰ τέθηκαν στὴν ὑπηρεσία ἐνὸς ποιμνίου μετὰ τὸ ὁποῖο ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶχε πρὸ πολλοῦ διακόψει κάθε φιλικὴ σχέση. Ἐπειτα, δὲν ἐνήργησαν ὡς «Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπως εἶναι ὁ ἐπίσημος τίτλος τῆς Αὐτοκέφαλῆς Ἐκκλησίας βάσει τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου τῆς 29.6.1850, ἀλλὰ κατέστησαν σαφῆ τὴν διαφοροποίησή τους πρὸς τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἂν οἱ ὄροι «γνησία» καὶ «νόθος», στοὺς ὁποίους ἀναφέρεται ὁ κ. Σεραφεῖμ, εἶναι σωστοὶ ἢ λανθασμένοι, εἶναι ἓνα ἐρώτημα τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ ἐξετάσει μίᾳ Πανορθόδοξῃ Σύνοδος, ἡ ὁποία θὰ λύσει τελεσίδικα καὶ τὸ ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου· μίᾳ Σύνοδος τῆς ὁποίας τὴν σύγκληση διακαῶς ἐπεθυμοῦσε ὁ Ἅγιος Πρωθιεράρχης μας, πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος.

Ἐπομένως, καθὼς ὅσοι καθαιρέθηκαν ἀπὸ τὴν κρατοῦσα Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ δροῦν ἀνεξέλεγκτα πρὸς ἐξυπηρέτηση ἰδίων συμφερόντων αὐτοπροσδιορίζονται ὡς «παλαιοημερολογίτες ἢ Γ.Ο.Χ.», ἡ ἀντιποίηση ἀρχῆς δὲν λειτουργεῖ εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ εἰς βάρος τῆς Ἱεραῆς ἡμῶν Συνόδου.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρει πὼς ἔχοντας ὑπηρετήσῃ ἐπὶ εἰκοσαετία τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Δικαιοσύνην, ἔχει «ἰκανὴν γνῶσιν προσώπων καὶ καταστάσεων ποῦ κινοῦνται στὸ περιθώριον τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ βίου». Ἀσφαλῶς, θὰ ἔχει γνῶσιν καὶ τῶν προσώπων καὶ τῶν καταστάσεων τοῦ χώρου ὅπου ἀνήκει. Σὲ αὐτὲς θὰ ἦταν προτιμότερο γιὰ τὸν ἴδιο νὰ ἐστιάζει, συμφῶνως πρὸς τὴν εὐαγγελικὴν ἐπιταγή: «ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου»[5]. Τὸ ἂν ὁ κόσμος χάνει, ὅπως μαρτυροῦν διάφορες δημοσκοπήσεις, τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὴν Ἐκκλησία, τὸ ἂν σκανδαλίζεται καὶ ἀπομακρύνεται ἀπὸ αὐτὴν, συμβαίνει ὄχι, βεβαίως, ἐξ αἰτίας τῶν παλαιοημερολογιτῶν. Ὅταν ἡ ἴδια ἡ ἐπίσημη Ἐκκλησία δὲν προστατεύει τὸν ἑαυτὸς της ἀπὸ ἐκείνους ποῦ ἔσωθεν τὴν κατατρῶγουν, γιὰ τὴν Πολιτεία νὰ ἐνδιαφερθεῖ νὰ τὴν προστατεύσει;

Ἐπιπλέον, ὁ Σεβασμιώτατος ἀπὸ τὴν θητεία του στὴν ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνην πιθανὸν νὰ γνωρίζει ὅτι κάποιοι ἀκατάλληλοι κληρικοὶ τῆς ἐπίσημης Ἐκκλησίας εἶχαν ἔγκαιρη (ἐκ τῶν ἔσω) πληροφόρηση γιὰ ἐπικείμενη ἢ ἐν ἐξελίξει

κανονική δίωξη έναντιόν τους, όποτε αΐφνης παρουσιάζονταν ως «παλαιοημερολογίτες», ώστε να καθαιρεθούν «έπι παλαιοημερολογιτισμῶ». "Αραγε ή Πολιτεία εύθυνόταν και για αυτό;

Εΐναι χαρακτηριστική μία φράση του κ. Σεραφεΐμ: «Η Έλληνική Πολιτεία εύθύνεται δι' όλην αύτην τήν κατάντια (της γέννησης φαινομένων όπως του κ. Βεζυρέα) και ούδεις άλλος». Ωστόσο, μέσα στο σύντομο κείμενό του αναφέρεται σε τέσσερις ανθρώπους που πριν ύποδυθούν τους παλαιοημερολογίτες, βρίσκονταν στην Έλλαδική Έκκλησία, από τήν όποια καθαιρέθηκαν, ένας έκ των όποίων και ό κ. Βεζυρέας. Η καθάρηση, ώστόσο, εΐναι κάτι που έρχεται μετά. Αυτό που προηγείται εΐναι ή χειροτονία. Εΐναι άπορίας άξιον: ή Έλληνική Πολιτεία τους χειροτόνησε κληρικούς; Ήταν μήπως πρόσωπα συνειδητοποιημένα για τήν άποστολή τους, που όμως στην πορεία έξέπεσαν; Η μήπως ήταν έξ άρχής άκατάλληλοι, αλλά δρούσαν με τήν άνοχη των Ίεραρχών τους; Ίσως, τελικά, να μην εΐναι άποκλειστικά ύπεύθυνη ή Έλληνική Πολιτεία.

Γιά να δοΐμε άν και κατá πόσον εΐναι άποκλειστικά ύπεύθυνη ή Έλληνική Πολιτεία, έπανερχόμασθε στο ζήτημα της άλλαγής του Ήμερολογίου, τó όποίο ό κ. Σεραφεΐμ άποκαλεΐ «φαιδρότητα». Μάλιστα, τονίζει ότι «δέν ύφίσταται "πατρῶο" και "καινοτόμο" Εορτολόγιο, διότι τó Εορτολόγιο εΐναι ένα».

Εφ' όσον τó εορτολόγιο «εΐναι ένα», δέν θα έπρεπε να εορτάζουν μαζί όλοι οι Όρθόδοξοι τις άκίνητες εορτές; Κάτι τέτοιο, ώστόσο, δέν συμβαίνει. Η έγκύκλιος του 1920 του Οίκουμενικού Πατριαρχείου σκόπευε με τήν άλλαγή του ήμερολογίου όχι στην άστρονομική ακρίβεια, τήν όποια ύπερτονίζει ό Σεβασμιώτατος αλλά στον «ταυτόχρονον εορτασμόν των μεγάλων χριστιανικών εορτών ύπό πασών των Έκκλησιών»[6]. Μά δέν εορτάζαν ταυτόχρονα οι Έκκλησίες του Χριστού; Ασφαλώς. Με τόν όρο «Έκκλησίες του Χριστού», όμως, ή έγκύκλιος αναφέρεται και στους έτεροδόξους. Τί συνέβη τελικά; Προτιμήθηκε ό κοινός εορτασμός με τους έτεροδόξους και διασπάσθηκε ό ταυτόχρονος εορτασμός μεταξύ των Όρθοδόξων[7]. Η Έκκλησία της Ελλάδος, τó Οίκουμενικό Πατριαρχείο, ή Άλεξάνδρεια και άλλες κατá τόπους Έκκλησίες εορτάζουν ξεχωριστά από τó Άγιον Όρος, τά Ίεροσόλυμα, τήν Μόσχα, τήν Σερβία και άλλες Έκκλησίες. Άλλά και μέσα στην ΐδια τήν Έκκλησία της Ελλάδος, διασπάσθηκε ό κοινός εορτασμός.

Όταν ό άπλός θρησκευόμενος λαός βλέπει τέτοια ύποκρισία, εΐναι λογικό να τηρεί τις έπιφυλάξεις του. Όταν μάλιστα βλέπει τήν ΐδια τήν διοίκηση της Έκκλησίας να τόν καταδιώκει για τήν έπιλογή του να μην άλλάξει τó ήμερολόγιο που έπι εΐκοσι αΐώνες τηρούσε, εΐναι φυσικό να άποστασιοποιηθεί, άκόμη και να φανατισθεί, δυστυχώς. Ο Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης Πολύκαρπος Διώσης, τόν όποϊον ό Σεβασμιώτατος κ. Σεραφεΐμ θα σέβεται ως μέγα εύεργέτη της Μητροπόλεως του, όταν άκόμη ήταν Έπίσκοπος της Έκκλησίας των Γ.Ο.Χ., είχε καταγράψει πλήθος περιστατικών από τους φοβερούς διωγμούς της έπισημης Έκκλησίας κατá των παλαιοημερολογιτών. Η ΐδια ή τότε Ίεραρχία έδραΐωσε τήν Έκκλησία των Γ.Ο.Χ., λόγω της άδιάκριτης συμπεριφοράς της. Δέν εΐναι, λοιπόν, άποκλει-

στικά ύπεύθυνη ή Έλληνική Πολιτεία για περιπτώσεις όπως του κ. Βεζυρέα. Η μεγαλύτερη εύθύνη βαραινεί, πρωτίστως, παλαιούς Ίεράρχες της Έκκλησίας της Ελλάδος και, δευτερευόντως, παλαιούς Ίεράρχες της Έκκλησίας των Γ.Ο.Χ., οι όποιοι επέτρεψαν στις άδυναμίες τους να σπιλώσουν τόν δίκαιο άγώνα του Κινήματος της Εύσεβειας.

Έλπιδοφόρο εΐναι τó γεγονός ότι πολλοί σύγχρονοι Ίεράρχες και κληρικοί όλων των τάξεων έμπνέονται από πνεΐμα κατανόησης και διαλλακτικότητας. Θαυμάσαμε, μάλιστα, τις ήμέρες αυτές ένα έξαιρετο άρθρο του Πρωτοσυγκέλλου της Ί. Μητροπόλεως Ίωαννίνων[8]. Έν αντίθεση προς αυτούς, ό κ. Σεραφεΐμ, όπως φαίνεται μέσα από τó κείμενό του, ύποστηρίζει έν έτε 2025 τήν αναβίωση της τακτικής των διωγμών, έν σχέσει μάλιστα και με ζηλωτική Μονή του Άγίου Όρους, μιās τακτικής που δοκιμάσθηκε και όχι μόνο άπέτυχε, αλλά έφερε τά άκρως αντίθετα άποτελέσματα. Τουλάχιστον από τόν Σεβασμιώτατο, εύφύεστατος και θεολογικώτατος καθώς εΐναι, θα περιμέναμε μία προσέγγιση έμπνεόμενη από τήν διάκριση και τήν εύαγγελική άγάπη.

Κλείνοντας τó θέμα του ήμερολογίου, στο άρθρο αναφέρεται τó εξής: «Αυτό που άλλαξε εΐναι ό ήμερολογιακός προσδιορισμός του Εορτολογίου που ήταν έσφαλμένος και σήμερα με τó ισχύον ήμερολόγιο θα χάνεται μία ήμέρα κάθε 3.000 χρόνια». Σεβόμαστε τήν σημαντική αύτη έπιτυχία της έπιστήμης. Ωστόσο, όταν σταθούμε έναντι του Άδεκάστου Κριτού, τó μόνο που δέν θα μάς ρωτήσει εΐναι άν κερδίσουμε μία ή χίλιες ήμέρες. Ίσως αυτό που θα μάς ρωτήσει (δίχως να τó άγνοει) εΐναι τó πώς αγωνισθήκαμε για να επανέλθει έν άληθεία ή Ένότητα, για τήν όποια Ένδακρυς προσευχήθηκε προ του Πάθους.

Σε κάποιο τμήμα του άρθρου γίνεται λόγος στην καταγωγή της «χειροτονίας» του κ. Βεζυρέα. Η αναφορά αύτη θεωρούμε ότι δέν έξυπηρετεί άλλο σκοπό παρά τήν προσπάθεια σύνδεσης του όνόματός του με τήν Ίερά ήμών Σύνοδο, ώστε πάση θυσία αύτη να σπιλωθεί. Από τήν πρώτη στιγμή των σκανδαλωδών άποκαλύψεων, αλλά και ήδη από εικοσαετίας, έχουμε καταστήσει σαφές ότι ό άνθρωπος αυτός ούδεμία σχέση έχει ή είχε με τήν Ίερά ήμών Σύνοδο και γενικά με τήν Έκκλησία των Γ.Ο.Χ. Ελλάδος.

Πρός τó τέλος του άρθρου, γίνεται λόγος περι κάποιου ούνιτη. Ο Σεβασμιώτατος με έντονο ύφος έκφράζει τήν άπαρέσκειά του και όρθώς πράττει, καθώς ή ούνια εΐναι μία ύπουλη μεθόδευση του παπισμού για άποπλάνηση του όρθοδόξου λαού μας. Ο φόβος του, όμως, εΐναι μήπως ό λαός κατá λάθος πλανηθεί από ούνιτες, τήν στιγμή που μεγάλοσχημοι κληρικοί δίνουν άπροκάλυπτα ύπόσταση σε αυτούς;

Έν κατακλείδι, οι καιροί εΐναι χαλεποί. Η έγκληματικότητα αυξάνεται άπειλητικά, οι οίκογένειες χωρίζουν σε δραματικό ποσοστό, τά παιδιά μας μεγαλώνουν δίχως άρχές και αναζητούν έναγώνια τήν λύτρωση μέσα από δρόμους θανάσιμους, έν οΐς και τó παράνομο κέρδος και οι ναρκωτικές ούσιες, με τήν διακίνηση των όποίων κάποιοι όπως ό κ. Βεζυρέας χτίζουν τó δικό τους μέλαθρο, στηριζόμενοι στην καταστροφή συνανθρώπων μας. «Έλεον δέ άμαρτωλού μη λιπανάτω τās κεφαλās ήμών»[9]. Οι ύγιώς σκεπτόμενοι και άγνώς διακονούντες τά ιερά και τά όσια της Πίστewς

και του Γένους μας έχουμε ιερό καθήκον συσπειρωμένοι να αναστήσουμε -χάριτι Θεού- την πεσούσα κοινωνία μας μεταδίδοντάς της το ζωογόνο Φώς της Τρισηλίου Θεότητας του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Οι έριδες δεν έβγαλαν πουθενά, ενώ τα βέλη είναι χρήσιμα μόνο όταν

στρέφονται κατά του άρχεκάκου έχθρου.

Έν Αθήναις, 08/21-11-2025

Έκ της Αρχιγραμματείας της Ίερας Συνόδου

[1] Μτ. 5,11
 [2] Σύνταγμα της Ελλάδας, Άρθρο 3,1.
 [3] <http://romfea.gr/ieres-mitropoleis/3112-peiraios-o-oikoumenismos-exei-diabrosei-tou-pantes-kai-ta-panta>
 [4] <https://www.romfea.gr/ieres-mitropoleis/8402-8075>
 [5] Μτ. 7,5

[6] Εγκύκλιος Συνοδική της Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως προς τας άπανταχού Εκκλησίας του Χριστού, 1920
 [7] Και μάλιστα, χάριν οικουμενιστικής σκοπιμότητας.
 [8] <https://exapsalmos.gr/mia-chrysi-efkairia-gia-ksekatharisma/>
 [9] Ψαλ. 140,5

+Μητροπολίτου Λαρίσης και Πλαταμώνος Κλήμεντος

Γτην άγία Όρθόδοξη Εκκλησία μας αποτελούμε μέλη του Σώματος του Χριστού. Μεταξύ μας, σαν «άλληλων μέλη», είμαστε του αυτού πνεύματος και έχουμε και διατηρούμε ενότητα αδιάσπαστη, όπως βεβαιώνει ο Άγιος Άπόστολος Παύλος: «έν σώμα και έν πνεύμα» (Έφεσ. 4, 4). Δεν πρέπει να υπάρχει διχόνοια διότι λαμβάνουμε από την αυτή πηγή Πνεύμα Άγιο, το οποίο συγκροτεί τον θεσμόν της Εκκλησίας και μάς διατηρεί σε όμοιοια και όμοφροσύνη.

Ο Ιερός Χρυσόστομος τονίζει ότι, «όταν πάντες όμοίως πιστεύομεν, τότε ενότης έστιν» (Λόγος ΙΑ΄, εις την προς Έφεσίους, 3).

Αυτό όμως διασαλεύεται όταν παρουσιασθεί και συναφθεί φιλία με αίρετικούς (αυτόθι, 1). Τότε αρχίζει διάσπαση στην συνοχή του σώματος και η πνευματική ενότητα διασαλεύεται.

Τα πράγματα χειροτερεύουν όταν κάποιοι μεμονωμένα -ή και συλλογικά- αρχίζουν να διδάσκουν και να πράττουν αίρετικά. Και μάλιστα αν είναι Ποιμένες, τότε μετατρέπονται σε λύκους ζημιογόνους και επικινδύνους. Είναι σαφής η Πατερική Παράδοσή μας, ή οποία αποτελεί για μάς τους Όρθόδοξους Χριστιανούς οδηγική γραμμή πορείας μέσα στην ιστορία μας. Όταν κάποιος δυσσεβεί ως προς την Πίστη και διδάσκει «έπ' έκκλησίας» πεπλανημένα, έμμένει σε Καινοτομίες και αυθαιρετεί, τότε «ούδένα κοινωνίας έχει τόπον» από μέρους των όρθοφρονούντων κληρικών και λαϊκών, «άλλ' έσται πάντων άλλότριος (ξένος)» (Άγίου Κυρίλλου Άλεξανδρείας, Έπιστολή ΧVΙΙΙ, «Πρός τον κλήρον και τον λαόν Κωνσταντινουπόλεως»).

Όσοι έμμένουν σε ξένα και άλλότρια δόγματα, τα όποια καθόλου δεν γνωρίζει ούτε δέχεται ή άγία Όρθόδοξη Καθολική Εκκλησία, τότε αυτοί είναι φευκτοί ως φθορείς και καταστροφείς (αυτόθι) και είναι ανάγκη να κινηθεί ή σχετική διαδικασία Συνοδικής αντιμετώπισης και κρίσης.

Αυτό ακριβώς συμβαίνει εδώ και δεκαετίες με τους άσεβεις Οικουμενιστές, οι όποιοι καταπατούν άσύστολα την όλη Παράδοση και το Ήθος της Εκκλησίας, συμμετέχοντες και προωθούντες την όδο της Άποστασίας. Κάποιες χαρακτηριστικές σχετικά πρόσφατες ενέργειές τους υπεραποδεικνύουν για πολλοστή φορά το τραγικό αυτό συμπέρασμα, έν άψι μάλιστα όσων έτοιμάζουν σε Νίκαια και Κωνσταντινούπολη ένώπιον όλου του κόσμου τις έπόμενες άκριβώς ήμέρες (28-30 Νοεμβρίου 2025).

Α. Σουηδία – Οικουμενιστική Έπέτειος

Στην έπέτειο των 100 ετών από την Διάσκεψη «Πίστις και Τάξις» (πρώϊμου Οικουμενικού Όργανισμού) που συγκλήθηκε στην Στοκχόλμη της Σουηδίας το 1925, ό πατριάρχης Βαρθολομαίος το Σάββατο, 23-8-2025, «παρέστη και μίλησε σε μεγαλειώδη οικουμενική ακολουθία στον Λουθηρανικό Καθεδρικό Ναό της Στοκχόλμης, παρουσία του Βασιλικού ζεύγους, του Πρωθυπουργού της χώρας, εκπροσώπων Εκκλησιών και Όμολογιών και πλήθους πιστών». Η εκδήλωση κορυφώθηκε με κοινή προσευχή και την άπαγγελία του Συμβόλου

της Πίστεως από τους παρευρισκομένους, άναδεικνύοντας την ιστορική συνέχεια και τη δέσμευση των Έκκλησιών για ενότητα και συμπιλίωση» (Orthodox Times, 25-8-2025).

Την έπόμενη ήμέρα, Κυριακή, 24-8-2025, στον Λουθηρανικό Καθεδρικό Ναό της Ουψάλας πραγματοποιήθηκε επίσης «οικουμενική προσευχή» με τίτλο: «Καιρός για την Ειρήνη του Θεού», παρουσία «έκκλησιαστικών προκαθημένων» από όλο τον κόσμο. Ο πατριάρχης Βαρθολομαίος ανέγνωσε έλληνικά το Σύμβολο της Πίστεως «όπως είχε κάνει πρό 100 ετών ό τότε Πατριάρχης Άλεξανδρείας Φώτιος στον ίδιο ναό». Έπίσης, παρουσιάσθηκε «Οικουμενικό Κάλεσμα για την Ειρήνη» με την δήλωση: «Ο Θεός μάς καλεί -ως Εκκλησίες, αδέλφια στην πίστη, συνάνθρωποι- να γίνουμε φορείς της ειρήνης Του... Στεκόμαστε μαζί -διαφορετικοί σε παραδόσεις, γλώσσες, πολιτισμούς- αλλά ένωμένοι έν Χριστώ... Η ενότητά μας δεν είναι όμοιομορφία, αλλά συμπιλωμένη πολυμορφία που άντανακλά την άγάπη του Θεού» (Orthodox Times, 25-8-2025).

Οι Οικουμενιστικές αυτές μωροδοξίες και κακοδοξίες είναι παντελώς άγνωστες στην Όρθόδοξη Πίστη και Παράδοσή μας, απαράδεκτες και καταδικαστέες.

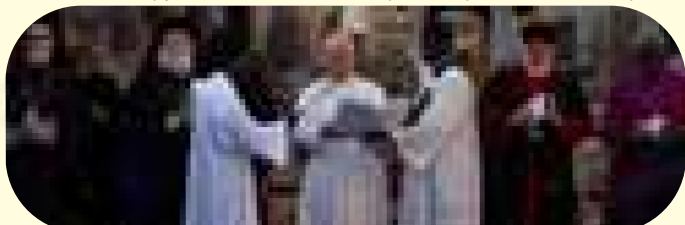
Β'. Ρώμη – Διαθρησκειακή Συνάντηση

Την Κυριακή, 26-10-2025, ο πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόδωρος μετέβη στην Ρώμη ως επίσημος προσκεκλημένος της Κοινότητας του Αγίου Αιγιδίου, για να συμμετάσχει ως ένας από τους όμιλητές στην καθιερωθείσα ετήσια Διαθρησκειακή Συνάντηση της Κοινότητας αυτής, που είχε το γενικό θέμα: «Τολμώ για την Ειρήνη».

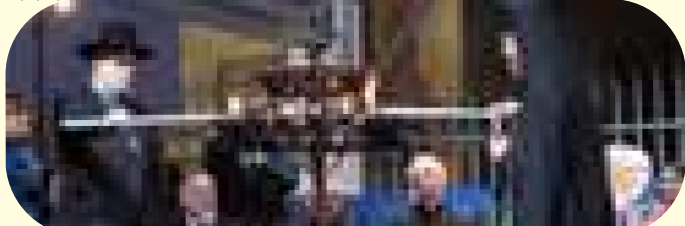

Την Δευτέρα, 27/10, ο Αλεξανδρείας επισκέφθηκε τον τάφο του Πάπα Φραγκίσκου και το απόγευμα ήταν όμιλητής στην συνάντηση με θέμα: «Ενότητα Χριστιανών – Ξαναβρίσκοντας τον δρόμο». Έκει, «προέτρεψε τους συμμετέχοντες σε διάλογο με αλληλοσεβασμό και αλληλοκατανόηση, όπως και σε αναγνώριση της προσφοράς του καθενός με γνώμονα τον Χριστό. Κάλεσε σε συσπείρωση και αγώνα για την μελλοντική πορεία. Στην προσπάθεια να γίνουμε και πάλι μιὰ αὐθεντική οἰκογένεια Χριστοῦ, μιὰ παραδοσιακή, ἐνωμένη και ἀγαπημένη οἰκογένεια τοῦ Σωτῆρα μας...» (Ρομφαία, 30-10-2025).

Παρὼν ἦταν και ὁ νέος ἀρχιεπίσκοπος Τυράνων και Ἀλβανίας Ἰωάννης, ἐκπρόσωποι τοπικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅπως και τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας. Μαζί με τὸν πατριάρχη ἦταν και οἱ μητροπολίτες Καμερούν Γρηγόριος και Γουινέας Γεώργιος, και ὁ ἐπίσκοπος Νιέρι και Ὁρους Κένυας Πανάρετος.

Ὁ Αλεξανδρείας συμμετεῖχε ἐπίσης μαζί με τὸν Πάπα Λέοντα στην συνάντηση τῶν Χριστιανῶν στὸ Κολοσσαίو τῆς Ρώμης για κοινή προσευχή ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου, ὅπου ἦταν και πάλι ὁμιλητής. Εἶπε δὲ μεταξύ ἄλλων: «Ἐδῶ σήμερα εἴμαστε μιὰ οἰκογένεια για νὰ προστατεύσουμε τὴν ζωὴ, νὰ ἀναζητήσουμε νέους δρόμους διαλόγου... Στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἂς τολμήσουμε νὰ ἀγωνιστοῦμε για τὴν εἰρήνη, ἂς τολμήσουμε νὰ προσευχηθοῦμε για τὴν εἰρήνη...» (αὐτόθι).

Ἀργότερα, εἶχε συνάντηση με τὸν Πάπα στὸ Βατικανό, ὅπου μεταξύ ἄλλων ἀνανέωσαν τὴν συνάντησή τους στην Νίκαια στίς 28 Νοεμβρίου και στὸ Φανάρι στίς 29 Νοεμβρίου (Orthodox Times, 30-10-2025, «Ἐθνικός Κήρυξ», 30-10-2025).

Γ'. Ρώμη – Παρουσίαση ἀνανεωμένης «Οἰκουμενικῆς Χάρτας»

Ἀπὸ 4 ἕως 6 Νοεμβρίου 2025 πραγματοποιήθηκε Οἰκουμενικὴ Συνάντηση Κοινῆς Ἐπιτροπῆς στην Ρώμη, ἥτοι τοῦ «Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων» (CCEE-Παπικοί) και τῆς «Διασκέψεως Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν» (CEC-ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῆς, Ἀγγλικανοί, Προτεστάντες).

Κορυφαία στιγμή τῆς Συναντήσεως ὑπῆρξε ἡ συνυπογραφή τῆς ἀνανεωμένης Charta Oecumenica (Οἰκουμενικῆς Χάρτας) τὴν Τετάρτη, 5/11 (25 χρόνια μετὰ τὴν πρώτη ὑπογραφή της στὸ Στρασβούργο τὸ 2001), στὸν Ναὸ τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὸ Ἀββαεῖο τῶν Τριῶν Πηγῶν. Τὸ κείμενο ὑπέγραψαν οἱ Πρόεδροι τῶν δύο Ὄργανισμῶν: ἐκ μέρους τοῦ CCEE ὁ Παπικὸς ἀρχιεπίσκοπος Βίλνιους Gintaras Grusas και ἐκ μέρους τοῦ CEC ὁ ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων και Μεγ. Βρετανίας Νικήτας (Ρομφαία, 7-11-2025).

Ἦδη ἀπὸ τὴν πρώτη κυκλοφορία της, τὸ 2001, ἡ «Οἰκουμενικὴ Χάρτα» περιεγράφη ὡς «θεμελιῶδες κείμενο ποὺ ἐκφράζει τίς βασικὲς κατευθύνσεις και τοὺς κύριους στόχους τῆς οἰκουμενικῆς συνεργασίας τῶν Ἐκκλησιῶν στην Εὐρώπη» (περιὸδ. «Καθ' ὁδόν», τ. 17/Δεκέμβριος 2001, ἐκδ. «Παρατηρητής»,

Θεσσαλονίκη, σελ. 71-81, ὅπου παρατίθεται σὲ ἑλληνικὴ μετάφραση τὸ κείμενο τῆς πρώτης ἐκδόσεως τῆς «Χάρτας»).

Στὴν Ρώμη πάλι, στίς 6/11, «οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης» ἔγιναν δεκτοὶ σὲ εἰδικὴ ἀκρόαση ἀπὸ τὸν Πάπα Λέοντα ΙΔ' στην αἴθουσα τοῦ Κοινοτορίου στὸ Βατικανό, ὅπου ὁ Πάπας θεώρησε τὴν «Χάρτα» ὡς «ὀρόσημο για τὴν Εὐρωπαϊκὴ οἰκουμενικὴ συνεργασία» (Ρομφαία, 7-11-2025).

Σὲ συνέντευξή του ὁ Θυατείρων Νικήτας στὸ Vatican News χαρακτήρισε τὴν Βατικάνεια ἐμπειρία «τιμὴ, προνόμιο και εὐλογία». «Δείχνει ὅτι ἔχουμε ξεπεράσει τίς διαφορὲς τοῦ παρελθόντος... Οἱ τοῖχοι τοῦ διαχωρισμοῦ ἔχουν καταρρευθεῖ. Τώρα ἐργαζόμαστε μαζί. Μιλάμε τὴν ἴδια γλῶσσα, τὴ γλῶσσα τοῦ Χριστοῦ, τὴ γλῶσσα τῆς ἀγάπης» (αὐτόθι).

Ἀντιλαμβανόμεστε ὅτι οἱ δηλώσεις αὐτὲς ἀποδεικνύουν τὸ μέγεθος τοῦ ἀπόλυτου πνευματικοῦ σκοτασμοῦ τῶν Οἰκουμενιστῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι κάθετοι και ἰσοπεδωτικοί. Οὐδεμία σχέση ἔχουν με τὴν Ὀρθόδοξη Πίστη και Παράδοση. Γνωρίζουμε ὅτι στην ἀλαζονεία τους πιστεύουν ὅτι ὅποιος δὲν ἀποδέχεται τὴν καταστροφικὴ γραμμὴ τους θεωρεῖται φυγόμαχος και ἐξωπραγματικός. Ὅμως, οἱ δυστυχεῖς αὐτοὶ «μάχιμοι» στὸ ἀλλότριο και ἐξωεκκλησιαστικὸ Οἰκουμενιστικὸ ἔρεβος εἶναι στην πραγματικότητά ἀέραν δέροντες και ματαίως κοπιῶντες σὲ πνευματικὸ χάος, ἢ μᾶλλον καλύτερα σὲ σκακιέρες γεωπολιτικῶν συμφερόντων για νὰ περισώσουν θεσμοὺς και θρόνους και για νὰ διατηρήσουν προνόμια και τίτλους, στερημένοι χαρισματικότητος και ζωῆς.

Σημειωτέον ὅτι τὸ Προεδρεῖο τοῦ CEC ὑπὸ τὸν Θυατείρων Νικήτα ἐπισκέφθηκε λίγο νωρίτερα, στίς 30-9-2025, τὸν Ἀντιπεριφερειάρχη Χανίων στὰ Χανιά τῆς Κρήτης, στὸ πλαίσιο προετοιμασίας τῆς ἐπομένης Γενικῆς Συνελεύσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία θὰ γίνεῖ στὸ Κολυμπάρι τὸν Μάιο τοῦ 2028 (Zarpanews.gr, 30-9-2025).

Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο ἔγινε ἐν συνεχείᾳ συνάντηση και με τὸν Περιφερειάρχη Κρήτης στὸ Ἡράκλειο, ὅπου στην σχετικὴ ἀναμνηστικὴ φωτογραφία -ἀπουσιάζοντας τοῦ Θυατείρων Νικήτα- διακρίνεται στὸ κέντρο με τὰ ράσα της τὸ μέλος τοῦ Προεδρείου τοῦ CEC κυρία Dagmar Winter, «ἐπισκοπὶνα τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας». Παρέστη δὲ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης και ὁ ἐπίσκοπος Κνωσσοῦ Μεθόδιος (Περιφέρεια Κρήτης, Δελτίο Τύπου, 2-10-2025).

Λοιπὸν, ἐπισκοπίνες και ἐπίσκοποι ἀπὸ κοινοῦ, στὸ ὄνομα τῆς «ὀρθόδοξης μαρτυρίας» και τῆς «παγχριστιανικῆς ἐνότητος»! Πόση πῶρωση πρέπει νὰ ἔχεις ὑποστῆ ὥστε νὰ θεωρεῖς ὅλα αὐτὰ ὡς φυσικά και ἀναγκαῖα για τὴν προώθηση ἐνὸς ἄθρησκου σκοποῦ και ὁράματος; Πόσο πλανεμένος πρέπει νὰ εἶσαι για νὰ θεωρεῖς τὴν καθιέρωση αὐτῶν τῶν πραγμάτων ὡς «θεῖων δωρεῶν και εὐλογιῶν»;!...

Ἐν τούτοις, οἱ ἀποθρασυνόμενοι στην ἀναισχυντία τους δυστυχέστατοι Οἰκουμενιστῆς θεωροῦν τὴν συνυπογραφή τῆς ἀναθεωρημένης «Οἰκουμενικῆς Χάρτας» στην Ρώμη, στίς ἀρχὲς τοῦ Νοεμβρίου 2025, ὡς «ἱστορικὸ βῆμα πρὸς τὴν ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν στην Εὐρώπη και νέο ὀρόσημο στὸν οἰκουμενικὸ διάλογο, καθὼς ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμία τῶν Ἐκκλησιῶν νὰ πορευθοῦν ἀπὸ κοινοῦ σὲ πνεῦμα διαλόγου, ἀλληλοκατανόησης και κοινῆς μαρτυρίας ἐνώπιον τῶν προκλήσεων τῆς ἐποχῆς» («Panorthodox Synod», 6-11-2025, ἐπιμὲλ. Ἰω. Λότσιος).

Οἱ Οἰκουμενιστῆς δὲν φείδονται πομπωδῶν ἐκφράσεων για νὰ τονίσουν τὴν σπουδαιότητα τῆς «Οἰκουμενικῆς Χάρτας»: ὅτι δηλαδή «συμβάλλει στην συγκρότηση ἐνὸς οἰκουμενικοῦ ἤθους», «συνιστᾷ ἰσχυρὸ μῆνυμα ἐνότητος

και ελπίδας», όπως και «ανάληψης κοινής ευθύνης στην κοινωνία», καθώς και «εργασία για την ενότητα με σεβασμό στις θεολογικές διαφοροποιήσεις», ότι πραγματοποιεί ουσιαστικά «την οικουμενική ενότητα μέσα από κοινές μορφές δράσης» και ότι προωθεί τον διάλογο με άλλες θρησκείες και ιδεολογίες, προτείνοντας «εκκλησιολογία ενότητας, ή οποία δεν σημαίνει όμοιομορφία, αλλά περιλαμβάνει την διαφορετικότητα των παραδόσεων»· γι' αυτό και πιστεύεται ότι το γνωστό Οικουμενιστικό Διάγγελμα του 1920 του Οικουμενικού Πατριαρχείου αποτελεί «πρόδρομο» της «Χάρτας» ως προς τα πρακτικά βήματα που απαιτούνται για την προώθηση της χριστιανικής ενότητας! (βλ. Κουρούκλη Μαρία, Οικουμενική Χάρτα: Ο σεβασμός της Έλευθερίας και της Διαφορετικότητας στο πλαίσιο των Διαχριστιανικών Διαλόγων [CEC-ΠΣΕ]..., ΕΚΠΑ, Κοινό Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών, Διπλωματική Έργασία, Αθήνα-Αύγουστος 2025, σελ. 24, 26, 27, 28, 29, 30, 35, 48).

Όλα αυτά από Όρθοδοξου Πατερικής απόψεως είναι άξια καταδίκης και αναθεματισμού για το μέγεθος της διαστροφικότητάς τους.

Οι σκληρυμένοι Οικουμενιστές θεωρούν ακάθεκτοι την παρούσα ανανεωμένη «Χάρτα» ότι «αποτελεί πνευματικό εργαλείο για την καλλιέργεια μίας κουλτούρας συνεργασίας, σεβασμού και κοινής αποστολής. Αποτελεί όραματικό και προφητικό κείμενο για τον ρόλο των Έκκλησιών στην σημερινή Εύρώπη... Καλεί σε έμπρακτη ενότητα, υπευθυνότητα και κοινή μαρτυρία σε έναν κόσμο που διψά για νόημα, ελπίδα και ειρήνη» («Panorthodox Synod», 6-11-2025, επίμ. λ. Λότσιος).

Αν πράγματι ανιχνεύονται κάποιες από τις μόνοις εκ Θεού αληθινού χαριζόμενα αγαθά από την θολούρα της Οικουμενιστικής συγχύσεως, τότε θα λάβει τα ακριβώς αντίθετα, διότι η πηγή είναι μολυσματική. Αυτή η ακατάσχετη αγαπολογία και ειρηνολογία είναι -φοβούμεθα- προάγγελος δεινών για την άμετανόητη ανθρωπότητα, ή οποία τρέφει ψευδείς και μάταιες ελπίδες.

Η Οικουμενιστική προσπάθεια δεν είχε ούτε έχει θεμέλια θεία και εύλογα, γι' αυτό και εξετράπη και εκτρέπεται συνεχώς. Στερούμενη Όρθοδοξου προϋποθέσεων, ή θεωρούμενη ως όρθοδοξη συμμετοχή απομακρύνει ολο και περισσότερο τους έξ όρθοδόξων Οικουμενιστές από την Αγιοπνευματική Πηγή Αληθείας της Έκκλησίας.

Ευχόμαστε ανάνηψη στους εξαπατημένους Οικουμενιστές διά θαύματος Θεού, διότι αυτοί ως άμετάθετοι στους σκοπούς τους ετοιμάζουν τις ημέρες αυτές νέες Οικουμενιστικές φιέστες, εν ύψει μάλιστα επιτεύξεως «Κοινού Έορτασμού του Πάσχα» με τους αδελφούς τους έτεροδόξους! Αυτός είναι ο διάπυρος πόθος

τους εδώ και έναν αιώνα, γι' αυτό και άλλαξαν το Έκκλησιαστικό Έμερολόγιο το 1924 ως προς τις Ακίνητες Έορτές «πλανώντες και πλανώμενοι». Οι δε λοιπές δικαιολογίες και ματαιολογίες τους ματαιωμένες ήδη εν να διορθώσουν αστρονομικά λάθη, τους καθιστούν έτι περισσότερο αναπολόγητους.

Είναι άπορίας άξιον ότι ακόμη και αυτοί εκ των έπισήμων τοπικών Έκκλησιών και δη της Έλλάδος, οι όποιοι θεωρούνται γενικά «παραδοσιακοί» και «άντιτασσόμενοι» στην Οικουμενιστική κακοδοξία, τηρούν σχεδόν άπολυτη σιωπή ενώπιον όλων αυτών που εδώ περιγράφουμε άδρως. Η μάλλον κάνουν το ακριβώς αντίθετο: βάλλουν εναντίον των Γησιών Όρθοδόξων Χριστιανών του Πατρίου Έμερολογίου, έξ αίτιας θορύβου από περιθωριακούς ανθρώπους-καπηλευτές που ύποδύονται τον «Παλαιοημερολογίτη», προκειμένου κατά την πλανερή γνώμη τους να εξαρθρώσουν και άποδυναμώσουν την θεάρεστη Μαρτυρία τους και την Όμολογία τους. Άς ακούσουν όμως οι ύποκριτες αυτοί, όποιοι κι αν είναι, έναβρυνόμενοι στις νομικίστικες σοφιστείες τους, την θεία έτυμμορρία: «Ουάι ύμίν Γραμματείς και Φαρισαίοι ύποκριται... διά τούτο λήψεσθε περισσότερο κρίμα»! (Ματθ. 23, 14)...

Η διαφύλαξη πάση θυσία της θείας «Παρακαταθήκης» (Α' Τιμοθ. 6, 20) άλωβήτου, αποτελεί πρώτιστο καθήκον των αληθινών Όρθοδόξων Χριστιανών στις ημέρες μας. Για την έπιτευξη τούτου, είναι έπιτακτικό χρέος ή άποφυγή της κοινωνίας προς τους έκπεσόντας άκοινωνήτους Οικουμενιστές, όπως και «τό μνημόσυον των άμνημονύτων» (Άγιος Μάρκος Εύγενικός, «Επιστολή προς Έρομόναχον Θεοφάνη»).

Οι Άγιοι Πατέρες μās προτέπουν σε άνδρεία τήρηση της Πίστewς άμετακινήτου, έστω κι αν για το ιερό αυτό έργο ύφιστάμεθα διώξεις, συκοφαντίες, ύβρεις, περιφρονήσεις και κάθε είδους κακώσεις, οι όποίες άποτελούν ενδείξεις άναπαύσεως Πνεύματος Αγίου. Ο Άγιος Απόστολος Πέτρος πιστοποιεί: «Ει όνειδίξεσθε εν Κυρίω μακάριοι· ότι τό της δυνάμεως και τό του Θεού Πνεύμα εις ύμās άναπέπαιται» (Α' Πέτρ. 4, 14).

Η παρηγορη αυτή διαβεβαίωση εΐθε να ήχη έποφασιστικά στην πνευματική άκοή παντός αληθινού Όρθοδόξου Χριστιανού της σήμερα στην όδο της Μaturίας και Όμολογίας, στα παρόντα και στα μέλλοντα, έως εσχάτης άναποης, ώστε να τύχουμε της θείας εύαρεσκείας και του θείου μακαρισμού!

Λάρισα, 14/27-11-2025

Άγιου Αποστόλου Φιλίππου και Άγιου Γρηγορίου του Παλαμιά

Ό Αυτοκράτωρ Βασίλειος Β΄ ό Μακεδών, ό Βουλγαροκτόνος - Η έξουσία ως σταυρός, ή ισχύς ως διακονία, ή ιστορία ενώπιον Θεού

Του Σεβασμ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου

Σεβασμιώτατε, Θεοφιλέστατε, Σεβαστοί Πατέρες, Άγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Η Έκκλησία, όταν μνημονεύει πρόσωπα της ιστορίας, δεν τά ξεδιανεύει, ούτε τά άπορρίπτει. Τά διακρίνει. Διότι γνωρίζει ότι «ουδείς καθάρως από ρύπου, ουδέ εις» (1ωβ 14,4), αλλά και ότι ό Θεός ενεργεί μέσα στην ιστορία ακόμη και διά άτελών ανθρώπων. Ό Αυτοκράτωρ Βασίλειος Β΄ ό Μακεδών ύπηρεξεί μία τέτοια μορφή: όχι άγιο, αλλά άνθρωπος έξουσίας με φόβον Θεού. Έάν ό Έπίσκοπος, κατά τον Άγιον Γυνάτιον τον Θεοφόρον, προΐσταται «εις τόπον Θεού», ό δε βασιλεύς της Ρωμανίας ελογίζετο εις την συνείδησιν της Έκκλησίας ως θεοδεν τεταγμένος φύλαξ της τάξεως, τότε ή κρίσις των βασιλέων δεν δύναται να γίνει ούτε με ρομαντισμόν ούτε με ήθικισμόν εκτός χρόνου, αλλά με φόβον Θεού και ακριβειαν ιστορικήν. Τπό τό πρίσμα τούτο έπιχειρούμε να άτενίσωμεν την μορφήν του Βασιλείου Β΄.

Βιογραφική συγκρότησις και χαρακτήρ.

Ό Βασίλειος Β΄ (958-1025) άνήκει εις εκείνην την σπανίαν κατηγορίαν άρχόντων οι όποιοι έβασίλευσαν έπι μακρόν και άπέθανον εν έξουσία, δίχως να ήττηθούν πολιτικώς. Από νεαρής ήλικίας έγνώρισε την άνασφάλειαν της βασιλείας. Έζησεν υπό κηδεμονίας, έπεσκιάσθη από στρατηγούς, έταπεινώθη κατά την στάσιν του Βάρδα Σκληρού και του Βάρδα Φωκά.

Έάν θελήσωμεν να κατανοήσωμεν όρθως την προσωπικότητα και τό έργον του μεγάλου αυτοκράτορος Βασιλείου Β΄, όφειλομεν να στρέψωμεν τό βλέμμα και εις τά πρώτα έτη της ζωής του, εις την καταγωγήν, την ανατροφήν και την νεανικήν αυτου διαμόρφωσιν, διότι εκεί έρριζώθησαν οι βάσεις του ήθους και του φρονήματος του. Ό Βασίλειος έγεννήθη τό έτος 958, πορφυρογέννητος υιός του αυτοκράτορος Ρωμανού Β΄ και της Θεοφανούς. Ό πατήρ του, μοιλοντί νόμιμος διάδοχος της Μακεδονικής δυναστείας, άπεβίωσεν προώρως, αφήνων τον υιον αυτου εν νηπιακή ήλικία επάνω εις θρόνον κλυδωνιζόμενον. Η μήτηρ αυτου Θεοφανώ, γυνή έξαιρετικής ένεργητικότητας και πολιτικής δεινότητας, ήγωνισθη να διαφυλάξη τά δικαιώματα των τέκνων αυτης, αλλά τό τίμημα ύπηρεξεν βαρύ: ό νεαρός Βασίλειος άνετράφη εν μέσω παλατιανών μηχανορραφιών, σφετερισμών και βίαιων μεταβολών της έξουσίας.

Αναγκασθείς αυτοκράτωρ εκ παιδός (πέντε έτών), ουκ έβασίλευσεν κατ' αλήθειαν έπι μακρά έτη. Άλλοι εκυβέρνην δι' αυτον: στρατηγοί κραταιοί, αλλικοί υπέρπται, ή έξουσία των όποιων έστιάξεν τό πορφυρογέννητον δικαίωμα του. Κατά τά πρώτα

σχεδόν τριάκοντα έτη της ζωής αυτου, ή αυτοκρατορική έξουσία ήσκειτο από άλλους: πρώτα από τον Νικηφόρον Φωκά, έπειτα από τον Γωάννην Τσιμισκήν και άργότερον από ισχυρούς αλλοίκους, όπως ό Βασίλειος ό Παραδυναστεύων.

Αυτή ή μακρά περίοδος πολιτικής περιθωριοποίησης του νεαρού Αυτοκράτορος ύπηρεξε καθοριστική. Ό Βασίλειος έμεγάλωσεν εις περιβάλλον ήντριγκας, δολοφονιών, σφετερισμών και στρατιωτικών στάσεων, γεγονός τό όποιον κατέστησε αυτον βαθύτατα καχύποπτον, έσωστρεφήν και άποφασισμένον να μη έπιτρέψη ποτέ ξανά την ύποκατάστασιν της αυτοκρατορικής έξουσίας από ισχυρούς παράγοντας.

Ταύτα πάντα έχαραξαν βαθώς την ψυχην του νέου Αυτοκράτορος έμαθε ένωρίς ότι ή βασιλεία δεν χαρίζεται, αλλά διαρμυλλίσσεται δι' άγώνος, ότι ή άμέλεια γεννά την άναρχίαν και ότι ή έξουσία, εάν δεν άσκήται προσωπικώς, σφετερίζεται.

Όσον άφορά την παιδείαν αυτου, αι πηγάι μαρτυρούν ότι ό Βασίλειος Β΄ δεν έφιλοδόχησεν να άναδειχθή λόγιος ή ρήτωρ. Η μόρφωσις αυτου ύπηρεξεν πρακτική και βιωματική· έξπαιδευθή εις την στρατιωτικήν πειθαρχίαν, εις την διοίκησιν, εις την ύπομονήν και την καρτερίαν. Προετίμησε την σκληραγωγίαν του στρατοπέδου αντί της τρυφής του παλατιου, την σιωπήν αντί της κενοδοξίας, την πράξιν αντί του λόγου. Έτσι έμορφώθη ό χαρακτήρ του: ασθηρός, άσκητικός, ακλόνητος, άνθρωπος ό όποιος έμελλε να βασιλεύσθ, όχι ως κοσμικός δυνάστης, αλλά ως φύλαξ της τάξεως, της πίστewς και της Ρωμιαϊκής Οικουμένης.

Εκ τούτου έγεννήθη εις χαρακτήρ άσκητικός, αδιάλλακτος, άγρυνών. Δεν έζησε βασιλικώς· έζησε στρατοπεδευόμενος.

Έλθών εις την ήλικίαν της άνδρικής ώριμότητας, ό Βασίλειος Β΄ ήναγκάσθη να αναλάβη όχι μόνον τό στέμμα, αλλά και τον σταυρόν της πραγματικής βασιλείας. Τά πρώτα έτη της ένεργου άσκήσεως της έξουσίας του έσημαδεύθησαν από σφοδρούς άγώνας εναντίον των έσωτερικών σφετεριστών, οι όποιοι έπεχείρησαν να καταλύσουν την νόμιμον βασιλείαν, υπό τό πρόσχημα της προστασίας του κράτους. Η άνταρσία του Βάρδα Σκληρού και ή μετ' ολίγον άκόμη φροβερωτέρα στάσις του Βάρδα Φωκά, άπεκάλυψαν τό μέγεθος του κινδύνου: στρατηγοί κραταιοί, έμπερότατοι εν πολέμοις, έπεχείρησαν να ύποκαταστήσουν την Αυτοκρατορικήν έξουσίαν. Ό Βασίλειος, αντί να ύποχωρήσθ, έξεδείξει ύπομονήν, πολιτικήν σύνεσιν και άκατάβλητον θέλησιν· έξήχησε συμμαχίας, έχρησιμοποίησε την διπλωματίαν ως όπλον, και εκάλεσε εις βοήθειαν τας ρωσικας δυνάμεις, εκ των όποιων έγεννήθη και ό πυρήν της περιβοήτου Βαραγγικής Φρουράς. Μετά την συντριβήν

των στασιαστών, ο αυτοκράτωρ έστερεψε την εξουσίαν του επί σταθεράς βάσεως, απαλλίσοντας το κράτος από την τυραννίαν των ισχυρών και καθιστών σαφές ότι η βασιλεία των Ρωμαίων δεν ήτο λάφυρον στρατηγών, αλλά θεόθεν διακονία.

Η καθιέρωσις της Φρουράς των Βαράγγων.

Ένταυθα πρέπει να μνημονεύσωμε και έν γεγονός ύψιστης σημασίας δια την καθιέρωσιν της πολιτικής και στρατιωτικής φρονήσεως του Βασιλείου Β΄ την καθιέρωσιν της περιφύμης Φρουράς των Βαράγγων. Κατά τόν έτος 988 μ.Χ., ότε ο αυτοκράτωρ άντεμετώπιζε την επικίνδυνον στάσιν του Βάρδα Φωκά, έζήτησε βοήθειαν έκ μέρους του ήγεμόνος των Ρως Βλαδιμίρου. Ο τελευταίος απέστειλε σώμα περί τούς έξακισχιλίους Βαράγγους πολεμιστάς, άνδρας σκληρούς, πειθαρχημένους και άνεξαρτήτους από τας βυζαντινάς φατριάς. Μετά την καταστολήν της στάσεως, ο Βασίλειος, άντι να τούς διαλύση, τούς ένέταξεν ώς μόνιμον και έπιλεκτον σώμα προσωπικής φρουράς, θέτων τά θεμέλια της Βαγαγγικής Φρουράς. Η έπίλογη αύτη δεν υπαγορεύθη μόνον υπό στρατιωτικής σκοπιμότητος, αλλά και υπό βαθείας πολιτικής συνειδήσεως. ο αυτοκράτωρ, πληγωθείς έκ νεότητος από τας προδοσίας έντοπιών στρατηγών, έζήτησε φύλακα άρροστούμενος, οχι εις πρόσωπα ή γένη, αλλά εις τόν θεσμόν της βασιλείας. Ούτως ή Βαγαγγική Φρουρά έγινετο οχι μόνον σώμα όπλιτών, αλλά σύμβολον της βασιλικής άρχής απήλαγμένης από φατριασμούς και ιδιοτελείαν.

Στρατιωτική δράσις έν Δύσει – ο βουλγαρικόν πόλεμος.

Απαλλαγείς πλέον από τόν ζυγόν των έσωτερικών στάσεων και έμπεδωθείς επί του θρόνου, ο Βασίλειος Β΄ έστρεψε την προσοχήν αυτού εις τας έξωτερικάς απειλάς, αναλαμβάνων προσωπικώς την άρχηγήν των στρατευμάτων, κατά τόν παλαιόν Ρωμαϊκόν έθος. Πρώτον μέλημα αυτού ύπήρξεν ή άνασχυρότης της πειθαρχίας του στρατού, ή επανόρθωσις των όχυρών και ή άποκατάστασις της έμπιστοσύνης των στρατιωτών εις τόν πρόσωπον του βασιλέως. Έν συνεχεία, έστράφη κατά των Βουλγάρων, ότινες υπό τόν Σαμουήλ είχαν έσπεκτείνε την κυριαρχίαν των εις τά δυτικά Βαλκάνια, φθάσαντες μέχρι τόν Ισθμόν της Κορίνθου και άπειλούντες τόν κορμόν της αυτοκρατορίας. Αί πρώται τοιαύται έκστρατεΐαι ύπήρξαν κοπιώδεις και οχι άμέσως νικηφόροι. όμως έν αύταις έσφυρηλατήθη ή στρατηγική μέθοδος του Βασιλείου: έπιμονή, ύπομονή, σταδιακή φθορά του έχθρου και άρνησις κάθε έντυπωσιαστικής κινήσεως άνευ βάθους.

Έπί τεσσαράκοντα έτη ο Βασίλειος πολεμεί το βουλγαρικό κράτος. Κυριότεροι σταθμοί αυτού πόλεμου ήσαν:

- Η Μάχη του Σπερχειού (996): εκεί ήττάται, μαθαίνει, αλλά δεν άπογοιτεύεται.
- Συστηματικές εκστρατεΐες (1000–1014): Άπελευθέρωσις Σκοπίων, Βεροίας, Πελαγονίας.
- Η Μάχη του Κλειδιού (1014): στρατηγικός άποκλεισμός, διάλυσις του βουλγαρικού στρατού.

Η μεγαλειώδης νίκη του αυτοκράτορος Βασιλείου Β΄ του έπονομασθέντος Βουλγαροκτόνου κατά των Βουλγάρων έν τη στενωπή του Κλειδιού τόν έτος (1014) άποτελεί κορυφαίον σταθμόν της μακράς και έπιμονου συγκρούσεως μεταξύ Βυζαντινών και Βουλγάρων. Έκμεταλλούμενος τόν δυσπρόσιτον τόν έδαφος και την άριστον πειθαρχίαν του στρατεύματος, ο Βασίλειος κατέφερε συντριπικόν πλήγμα κατά των δυνάμεων του Σαμουήλ, αί όποΐαι έπεχείρησαν ματαιώς να ανακόψουν την προέλασιν των Ρωμαίων.

Σύμφωνα με την κρατούσα ιστοριογραφικήν παράδοσιν, περί τούς 14.000 Βουλγάρους αιχμαλώτους ένύφλωσεν ο Βασίλειος Β΄ μετά την μάχην του Κλειδιού (1014). Έξ αυτών, εις ανά έκάτον αφέθη μονόφθαλμος, ένα όδηγη τούς λοιπούς προς τόν ήγεμόνα Σαμουήλ. Η ύψλωσις των αιχμαλώτων, ώς πράξις άποτρεπτική και συμβολική, έπέφερε βαθόν ψυχολογικόν κλονισμόν εις τόν βουλγαρικόν κράτος, όδηγούσα ταχέως εις τόν θάνατον του Σαμουήλ και την κατάρρευσιν της αντίστασεως. Η νίκη αύτη έσφράγισε την ύποταγήν της Βουλγαρίας και επέτρεψεν εις την Βυζαντινήν αυτοκρατορίαν να άποκαταστήση την έξουσίαν αυτής εις τά βόρεια Βαλκάνια, έγκαταΐζουσα περίοδον σταθερότητος και άκμής.

Η μεταγενεστέρα πολιτική του Βασιλείου (σεβασμός της Έκκλησίας, Αρχιεπισκοπή Αχρίδος) δεικνύει ότι δεν ήτο άνθρωπος έκδοχητικός.

Η ίδρυσις της Αρχιεπισκοπής Αχρίδος υπό του αυτοκράτορος Βασιλείου Β΄ άπετέλεσεν πράξιν ύψηλής πολιτικής και έκκλησιαστικής σκοπιμότητος, άποβλέπουσαν εις την όμαλήν ένσωμάτωσιν των προσφάτως ύποταγείσων βουλγαρικών χωρών εις τόν βυζαντινόν κράτος. Διά της διατήρησε έκκλησιαστικής αυτοτελείας, άλλ' υπό σαφή έξάρτησιν έκ του οικουμηνικού κέντρου, ο Βασίλειος έπέδιώξε να κατενόηση τά τοπικά φρονήματα και να προλάβη έξεγερτικάς τάσεις. Ιδιαιτέρος σηματοληγή ύπήρξεν ή ριθμισις καθ' ήν ο έκάστοτε Αρχιεπίσκοπος Αχρίδος έδει να αναδεικνύηται έκ του κλήρου της Αγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως, έξασφαλίζουσα ούτως την δογματικήν όρθοδοξίαν και την πιστότητα προς την αυτοκρατορικήν και πατριαρχικήν άρχην. Η συμπεριληψις δέ εις τά όρια της Αρχιεπισκοπής έπαρχιών μετά ισχυρών έλληνικών πληθυσμών ένίσχυεν τόν έκκλησιαστικόν κύρος αυτής και συντελεί εις την βαθμιαίαν επαναλήγησιν και σταθεροποίησιν της περιοχής.

Ο θρίαμβος και ή Αθήνα

Τοιουτοτρόπως τόν 1018 μ.Χ., θριαμβεντής ο Βασίλειος και κυρίαρχος του μεγαλύτερου μέρους της Βαλκανικής Ηερσωνήσου, τόν πρώτον πράγμα τόν όποιον έθεώρησεν ώς έπιτακτικήν ανάγκην να κάνει ήτο να μεταβή εις την Αθήναν δια να προσκυνήση την Παναγίαν την Αθηνιώτισσαν και να την ευχαριστήση δια την έκβασιν του πολυετούς άγώνα αυτού, ένάντιον των Βουλγάρων. Συμφώνως προς τόν ιστορικόν Ιωάννην Σκυλίτζην, ο σκοπός της έπισκέψεως αυτού εις την Αθήναν, ήτο άποκλειστικώς θρησκευτικός: «έν Αθήναις δέ γενόμενος, και τη Θεοτόκω τά της νίκης ευχαριστήρια δός και αναθήμασι λαμπροίς και πολυτελείς κοσμήσας τόν ναόν, ύπέστρεφεν εις Κωνσταντινούπολιν» (=αφού έφτασε εις την Αθήναν και άπέδωσε ευχαριστήρια δια την νίκην εις την Θεοτόκον και έκόσμησε τόν ναόν με λαμπρά και πολυτελή άφιέρωματα, επέστρεψε πίσω εις την Κωνσταντινούπολιν), άκολουθών χερσαίαν διαδρομήν. Δεν είμεθα εις θέσιν να γνωρίζωμε ούτε τά άφιέρωματα του Βασιλείου εις την έκκλησίαν της Θεοτόκου, ούτε την διάρκειαν της εκεί παραμονής αυτού, δυνάμει μόνον να ύπολογίσωμεν ότι ή συνοδεία του Αυτοκράτορος άπετελείτο από τούς άξιωματικούς και την έπιλεκτον φρουράν αυτού. Τοιουτοτρόπως ο Βασίλειος αναγνωρίζει τόν έλληνικόν και χριστιανικόν χαρακτήρα της πόλεως.

Τόν έτος 1019 μ.Χ., ο Αυτοκράτορας, έπιστρέφων από τόν έν Αθήναις προσκύνημα

αυτό, είσήλθε τροπαιοχός εις την Βασιλεύσαν μετά της θριαμβευτικής πομπής αυτού να καταλήγη εις την Αγίαν Σοφίαν, την Μεγάλην Έκκλησίαν, όπου ο έξικοντούτης, πλέον, δαφνοστεφής Αυτοκράτωρ, έψαλλε ύμνους εις τόν Θεόν.

Στρατιωτική δράσις έν τη Ανατολή

Παραλλήλως, έν τη Ανατολή, ένίσχυσε την άμυναν των θεμάτων και περιόρισε τας κινήσεις των Άράβων, έξασφαλίζών ότι τόν κράτος θα πολεμά πλέον όχι έν διασπομή, άλλ' έν ένι σώματι. Από τά πρώτα ταύτα βήματα κατέστη φανερόν ότι ο Βασίλειος Β΄ έπρόκειτο να άσκη τόν πόλεμον ώς διαρκή διακονίαν και όχι ώς πρόσκαιρον θρίαμβον.

Αρμενία – Καύκασος

Η δραστηριότης του Αυτοκράτορος Βασιλείου Β΄ εις την Αρμενίαν και τας χώρας του Καυκάσου άπέτέλεσεν άναπόσπαστον μέρος της μακρόχρονου στρατηγικής αυτού πρός έδραίσωσιν της βυζαντινής κυριαρχίας έν τη ανατολική μεθορία. Έκμεταλλούμενος τας έσωτερικάς άντιπαλοτήτας των άρμενικών δυναστειών και την εμμενή στάσιν όρισμένων τοπικών ήγεμόνων, ο Βασίλειος προέβη εις σταδιακήν προσάρτησιν άρμενικών εδαφών, ώς της Ταρόν, της Βασπρακινίας και της Ανίου, άνευ γενικευμένων συγκρούσεων. Ταυτοχρόνως, δια συνθηκών και δυναστικών διακανονισμών, έξησφάλισε την ύποτέλειαν και την πιστότητα των γεωργιανών και κανκασιανών πριγκιπάτων, μεταβάλλων αυτά εις προκεχωρημένον φραγμόν κατά των μουσουλμανικών δυνάμεων. Η πολιτική αύτη, συνδυάζουσα διπλωματίαν και στρατιωτικήν άποτροπήν, ένίσχυσε την ασφάλειαν της Αυτοκρατορίας, έπέξέτεινε την διοικητικήν παρουσίαν των Ρωμαίων εις τόν Καύκασον και προετοίμασε τόν έδαφος δια την μετέπειτα άκμήν της βυζαντινής Ανατολής.

Αναχαίτις Άράβων

Η δράσις του Αυτοκράτορος Βασιλείου Β΄ του Μακεδόνοσ κατά των Άράβων έξα χαρακτηρίσθη υπό σταθεράς έπιμονής και μακροπρόθεσμου στρατηγικού σχεδιασμού, άποβλέπουτος εις την άποκατάστασιν της βυζαντινής ισχύος εις την ανατολικήν Μεσόγειον και τας παραμεθορίουσ χώρας της Συρίας και της Μεσοποταμίας. Έπί της βασιλείας αυτού, και ιδίως κατά τας τελευταίας δεκαετίαι, ο Βασίλειος προέβη εις συνεχής εκστρατεΐας ένάντιον των Άραβικών έμυρτών, ένισχύων τόν άμυντικόν σύστημα των θεμάτων και επαναφέρον την πειθαρχίαν εις τόν στρατεύμα. Η κατάληψις και στερέωσις στρατηγικών πόλεων, ώς ή Έδεσσα και τά φρούρια της άνω Μεσοποταμίας, περιόρισεν τας έπιδρομάς και έξησφάλισε τόν έλεγχο των οδών. Παραλλήλως, δια της προβολής της Αυτοκρατορικής έξουσίας και της ένσωματώσεως χριστιανικών πληθυσμών, ο Βασίλειος κατόρθωσε να μεταβάλη την ανατολικήν μεθορίον από ζώνην άσταθείας εις πεδίον σχετικής ειρήνης και ασφάλειας, έδρανώσας την Ρωμαϊκήν παρουσίαν επί γενεάς. Αποτέλεσμα: Σταθεροποίησις συνόρων και ασφάλεια Μικράς Ασίας. Η Αυτοκρατορία επί των ήμερών του Αυτοκράτορος Βασιλείου έφθασε εις τόν μέγιστον έδαφος, μετά την έποχήν του Αυτοκράτορος Ηρακλείου!

Κάτω Ιταλία

Έν τη Δύσει, ή πολιτική του Βασιλείου Β΄ του Μακεδόνοσ άπέβλεψεν εις την διατήρησιν και ένίσχυσιν της Ρωμαϊκής κυριαρχίας εις την Κάτω Ιταλίαν και εις τόν περιορισμόν της άραβικής και λατινικής πίεσεως επί των δυτικών κτήσεων. Η άναδιοργάνωσις του Κατεπανικόν Ιταλίας, μετ' επικέντρωσιν πλέον τόν Βάριον, και ή άποστολή ικανών στρατιωτικών και διοικητικών στελεχών έξησφάλισαν την σταθερότητα των βυζαντινών εδαφών και άνέκοψαν την προέλασιν των Λογγοβαρδων και των Γερμανών. Ταυτοχρόνως, δια ναυτικών έπιχειρημάτων και συμμαχιών, ο Βασίλειος έπεχείρησε να περιορίση την δράσιν των Σαρακηνών εις την Σικελίαν, έπιτυγχάνων προσκαιρούς έπιτυχίας και επαναφέρον την βυζαντινήν παρουσίαν εις όρισμένα παράλια και νήσους του Τυρρηνικού πελάγους. Άν και ή πλήρης άνάκτησις της Σικελίας δεν έπέτευχθη, αί ένέργειαι αύται έσφράγισαν τόν δυτικόν μέτωπον και επέτρεψαν εις την Αυτοκρατορίαν να στραφή άπεριοπίστωσ προς τά μείζονα ζητήματα της Ανατολής και των Βαλκανίων.

Έπιπλέον ή Κάτω Ιταλία παρέμεινε ρωμαϊκή χάρις εις τας ένέργειαι του Βασιλείου Β΄ και, τόν κυριότερον, επί των ήμερών αυτού, διετήρησε τόν όρθόδοξον χαρακτήρα αυτής.

Οικονομική και κοινωνική πολιτική – Τό Άλληλέγγυον

Κατά των «δυνατών»

Ιδιαιτέρος άποκαλυπτική του έκκλησιαστικού φρονήματος και της όρθοδόξου κοινωνικής συνειδήσεως του Αυτοκράτορος Βασιλείου Β΄ ύπήρξεν ή άμειλικτος πολιτική αυτού κατά των «δυνατών», οι όποιοι ώς νέοι πλούσιοι άρχοντες έπεχείρουν να συσσωρεύσουν γήν και έξουσίαν, καταπατούντες τούς πτωχούς και τούς στρατιώτας-γεωργούς. Με νεαράν (νόμον) τόν 996 άκίρωσε κάθε άγορά γής άπλοι γεωργού από μεγαλογαιοκτήμονα, με αναδρομικήν ισχύν τεσσαράκοντα έτών! Ο Βασίλειος, ένεργών οχι μόνον ώς κοσμικός άρχων, αλλά και ώς φύλαξ της κοινωνικής δικαιοσύνης, έφήρμισε νομοθεσίαν έμπεποτισμένην από τόν πατερινον πνεύμα, όπως αυτό έκφράζεται έναργώς από τόν Μέγαν Βασίλειον: «ού τά σά σϋ κατέχεις, αλλά τά των πενήτων» και «ό πλειονάζων πλούσιος κλέπτης εστιν». Έν τω αυτώ πνεύματι και ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, έλέγηε τούς καταδυναστεύοντας τούς πτωχούς λέγων ότι: «οϋδέν ψυχρότερον πλουσίου μή μεταδιδόντος». Και πάλιν ο Μέγας Βασίλειος: «Οϋχ ο πλούτος άδικος, άλλ' ή άδικία πλουτίζει».

Έπολέμησε λοιπόν συστηματικώς την συγκέντρωσιν γής εις τας χείρας των «δυνατών», με αποτέλεσμα:

- α) να προστατεύση τούς μικρούς καλλιεργητάς,
- β) να διατηρήση την φορολογικήν ίσορροπίαν,
- γ) να διασφαλίση στρατιώτας-γεωργούς.

Β. Ο νόμος του Άλληλέγγυον

Ο Βασίλειος Β΄ ήται ο αυτοκράτορας ο όποιος έθέσπισε και έφήρμισε τόν νόμον του Άλληλέγγυον (άλληλέγγυον), με σκοπό την προστασία των πτωχών γεωργών και την συγκράτησιν της δυνάμεως των «δυνατών». Ο νόμος θεσπίστηκε περί τόν 1002 μ.Χ. και υπερέκρανε τούς πλουσίους γαιοκτήμονας να καταβάλλουν τούς φόρους των πτωχών γειτόνων τους, όταν αυτοί άδυνατούσαν!

Ο νόμος αυτός άπέτέλεσεν έμπρακτον έφαρμογήν της πατερικής διδασκαλίας, μεταφέρον την εαγγελικήν άρχην της «άλληλοβαστασίας» («άλλήλων τά βάση βαστάζετε») εις τόν πεδίον της κρατικής διοικήσεως. Τοιουτοτρόπως, ο Βασίλειος Β΄

ἀναδεικνύεται, όχι μόνον ἀμείλικτος στρατηλάτης, ἀλλὰ καὶ βασιλεὺς «κατὰ Χριστόν», ὑποτάσσων τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ μέτρον τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης.

Ἦταν βαθιὰ «ἀντικαπιταλιστικὸν» (μὲ σημερινὸς ὅρους) νομοθέτημα καὶ ἀπολύτως ἀντικρουόμενον πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς ἀριστοκρατίας. Ὁ Αὐτοκράτωρ Βασιλεὺς ἠγάπηθ' ἀπὸ τὰ πλήθη τοῦ λαοῦ καὶ ἐμισθῆ ὑπὸ τῶν ὀλίγων πλουσιῶν «δυνατῶν».

Πρόκειται διὰ ἓν ἀπὸ τὰ πλέον κοινωνικὰ νομοθετήματα ὁλοκλήρου τῆς μεσαιωνικῆς Εὐρώπης τὸ ὁποῖον ἐκφράζει τὴν βαθιὰν κοινωνικὴν συνείδησιν τοῦ Αὐτοκράτορος Βασιλεῖου. Ὁ νόμος κατηγορηθῆ ἁμέσως μετὰ τὸν θάνατο αὐτοῦ, γεγονός τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει πόσο προσωπικῶς συνδεδεμένος ἦταν μὲ τὴ βούλησιν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἠξυμένῃ ἐπιτροπῇ τῶν δυνατῶν εἰς τοὺς διαδόχους τοῦ Βασιλείου, πράγμα τὸ ὁποῖον ἴσως δύναται νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν μετέπειτα παρακμειαικὴν πορείαν.

Ὅταν ὁ Βασιλεὺς ἀπέβιασε (1025), τὰ αὐτοκρατορικὰ ταμεία ἦταν πλήρη, δέχως νὰ ἐφαρμώσῃ ἀκραίαν φορολογία, ἀλλὰ τουναντίον ἐχονταξάντακουφισθ' τὰ πτωχότερα κοινωνικὰ στρώματα. Αὐτὸ ἀποτελεῖ σπάνιον φαινόμενο εἰς τὴν ἱστορία μέχρι καὶ σήμερα.

Πίστις καὶ ἐκκλησιαστικὸ ἦθος καὶ πολιτικὴ

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ πολιτικὴ τοῦ αὐτοκράτορος Βασιλείου Β΄ Μακεδόνας χαρακτηρίζεται ὄχι ἀπὸ θεολογικὰς παρεμβάσεις ἢ δογματικὰς φιλοδοξίας, ἀλλὰ ἀπὸ σεβασμὸν εἰς τὴν κανονικὴν τάξιν καὶ συνείδησιν τοῦ ὁρίου μεταξὺ βασιλικῆς ἐξουσίας καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς. Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἐπεχείρησε νὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ νὰ τὴν προστατεύσῃ, θεωρῶν ἑαυτὸν φύλακα καὶ ὄχι κύριον αὐτῆς. Ἡ προσωπικὴ του εὐσέβεια ἐξεφράζετο μὲ τρόπον λιτὸν καὶ ἀθύρῳβον. ἔζησε ἀσκητικῶς, ἄγαμος, μακρὰν ἀυλικῆς τρυφῆς, καὶ ἐστήριξε ἐμπράκτως μονὰς καὶ ἱερὰ προσκνήματα, ἰδίως τὸ Ἅγιον Ὄρος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν βασιλείαν του ἐγνώρισε σταθερότητα καὶ ἀνάπτυξιν.

Ἡ πίστις του δὲν ἦτο ῥητορικὴ οὔτε ἐπιδεικτικὴ. ἦτο πίστις βεβιωμένη, συνδεδεμένη μὲ τὴν ἀίσθησιν εὐθύνης ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὡς ἄρχοντος ὁ ὁποῖος ἐγνώριζε ὅτι θὰ κριθῆ ὄχι μόνον διὰ τὰς νίκας του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποῖου ἐβάστασε τὴν ἐξουσίαν.

Ὁ ἐχριστιανισμὸς τῶν Ρῶς (Ρώσων)

Ἀχώριστα συνδεδεμένος μὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Βασιλείου Β΄ εἶναι καὶ ὁ μέγας καὶ κοσμοϊστορικὸς ἐχριστιανισμὸς τῶν Ρῶς. Κατὰ τὸ ἔτος 988 μ.Χ., ὁ ἡγεμὼν τῶν Ρῶς Βλαδίμηρος τοῦ Κιέβου ἐδέχθη τὸ Ἅγιον Βάπτισμα κατὰ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα, γεγονός πὸ ἀπέτελεσε σταθμὸν ὄχι μόνον θρησκευτικόν, ἀλλὰ καὶ πολιτισμικόν καὶ ἐκκλησιαστικόν διὰ ὁλόκληρον τὴν ἀνατολικὴν Εὐρώπην. Ὁ ἐχριστιανισμὸς αὐτὸς δὲν ὑπῆρξεν τυχαῖος ἐπραγματοποιήθη ἐν στενῇ σχέσει μὲ τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμαϊκὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ ἐπὶ βασιλείας Βασιλείου Β΄, ὁ ὁποῖος, ἀντιμετωπίζων τὴν ἐσωτερικὴν στάσιν τῶν μεγάλων στρατηγῶν, ἔλαβε στρατιωτικὴν βοήθειαν ἐκ μέρους τοῦ Βλαδίμηρου. Ἡ πολιτικὴ συμμαχία ἐσφραγίσθη διὰ πνευματικῆς συγγενείας: ὁ Βλαδίμηρος ἐβαπτίσθη, ἔλαβε εἰς γάμον τὴν πορφυρογέννητον Ἄνναν, ἀδελφὴν τοῦ

Βασιλείου, καὶ ἐβάπτισε μαζικῶς τὸν λαὸν του εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Δνεύπερον. Οὕτως ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐφύτευσε ρίζας βαθείας εἰς τὸν κόσμον τῶν Σλάβων, καὶ ἡ Ῥωμανία, ἄνευ κατακτήσεως καὶ ἀναγκασμοῦ, ἐπέκτεινε τὴν πνευματικὴν αὐτῆς ἀκτινοβολίαν. Ὁ ἐχριστιανισμὸς τῶν Ρῶς ἀπέτελεσε, οὕτως, μίαν ἐκ τῶν μεγίστων νικῶν τῆς βασιλείας τοῦ Βασιλείου Β΄, νίκην οὐ στρατιωτικὴν, ἀλλὰ ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐσχατολογικὴν ἐν ταῖς συνεπειαῖς αὐτῆς.

Ἐπιλογος – Τὸ ταφικὸν ἐπιγράμμα

Ἄλλοι μὲν ἄλλη τῶν πάλαι βασιλέων αὐτοῖς προσαφώρισαν εἰς ταφὴν τόπους, ἐγὼ δὲ Βασιλεὺς, πορφυρῶς γένος, ἴστημι τύμβον ἐν τόφῳ γῆς Ἐβδόμου καὶ σαββατίῳ τῶν ἀμετρήτων πόνων ὅς ἐν μάχαις ἐστεργον, ὅς ἐκαρτέρουν οὐ γὰρ τις εἶδεν ἡμεῖον ἐκόν ὀδρῳ, ἀπ' οὗ βασιλεὺς οὐρανῶν κέκληκέ με αὐτοκράτορα γῆς, μέγαν βασιλέα· ἀλλ' ἀγρηνῶν ἅπαντα τὸν ζωῆς χρόνον Ρώμης τὰ τέκνα τῆς Νέας ἐρούμην ὅτε στρατεύων ἀνδρικός πρὸς ἐσπέραν, ὅτε πρὸς αὐτοὺς τοὺς ὄρους τοῖς τῆς ζωῆ, ἴστων τρόπαια πανταχοῦ γῆς μυρία· καὶ μαρτυροῦσι τοῦτο Πέροιαι καὶ Σκυθαί, σὺν οἷς Ἀβασγός, Ἰσμαήλ, Ἀραβ, Ἰβηρ καὶ νῦν ὄραν, ἀνθρώπε, τόνδε τὸν τάφον εὐχαῖς ἀμείβων τὰς ἐμὰς στρατηγίας.

Οἱ ἄλλοι παλαιοὶ βασιλιᾶδες

ἄλλον τόπον ἐπέλεξαν γὰρ ταφῆ τους. Εγὼ, ὅμως, ὁ Βασιλεὺς ὁ πορφυρογέννητος, ἔστησα τύμβο στή γῆ τοῦ Ἐβδόμου, καὶ ἀναπαύομαι ἀπὸ τους ἀμέρητους μόχθους, που ἀντέξα στις μάχες καὶ τις κακουχίες· γιατί κανεὶς δὲν εἶδε τὸ δόρυ μου ἀσάλευτο, ἀπ' τὴ στιγμή που ὁ Βασιλιάς των Οὐρανῶν με αξίωσε αὐτοκράτορα γῆς καὶ μέγα βασιλέα· ἀλλὰ, ἀγρηνῶντας σε ὀλη μου τὴ ζωῆ, προστάτευστα τὰ τέκνα τῆς Νέας Ρώμης, ὅταν με ἀνδρεία πολεμοῦσα στη Δύση καὶ ἐκστρατείες οδηγούσα στα σύνορα τῆς Ἀνατολῆς, στήνοντας παντοῦ χιλιᾶδες τρόπαια. Καὶ μάρτυρές μου γι' αὐτὸ οἱ Πέρσες καὶ οἱ Σκύθες, καὶ ὁ Ἀβασγός, ὁ Ἰσμαήλ, ὁ Ἀραβας, ὁ Ἰβηρας. Καὶ τώρα ἀντικρίζοντας, διαβάθι, αὐτὸν τὸν τάφο, ἀς εἶναι οἱ προσευχῆς σου ἀνταμοιβῆ τῆς στρατηγίας μου.

Ἐπομένως, ἡ μνήμη τοῦ ταφικοῦ τοῦ ἐπιγράμματος ὁ πιστὸς ἐν Χριστῷ Βασιλεὺς καὶ Αὐτοκράτωρ Ρωμαίων Βασιλεὺς ὁ Β΄ ζῆτὰ ταπεινῶς ὡς μόνῃ ἀνταμοιβῇ γιὰ τοὺς κόπους τοῦ τὴν προσευχῆ μας. Καὶ ἡ σημερινὴ προσευχητικὴ μας σύναξι, ἀνταποκρίνεται στὸ αἰτημὰ τοῦ αὐτοῦ νὰ προσευχόμεσθε δι' αὐτόν.

Ἀιωνία σου ἡ μνήμη ἀξιομακάριστε Βασιλεῦ τῷ Γένους ἡμῶν!

**Εορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων
στὸ Σύδνει Ἀυστραλίας**

Τὴν 1/14-11-2025, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς Ἐπαρχίας Ἀυστραλίας, Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος λειτούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ στὸ Σύδνει.

Μαζὶ του συλλειτουργῆσε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μπρίσμπαϊν κ. Χριστοφόρος τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς, ὁ ὁποῖος ἦλθε ἀπὸ τὴν ἔδρα του γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ μαζὶ μὲ τὸν Ἀρχιμ. π. Συμεὼν καὶ τὸν Διάκονο π. Πρέντραγκ, καὶ ἔφερε ἐπίσης πρὸς ἁγιασμὸν τῶν πιστῶν μία μικρὴ ἱερὰ Εἰκόνα τῆς Παναγίας ἀπὸ τὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Μπρίσμπαϊν, ἡ ὁποία ἄρχισε νὰ μυροβλύζει πρὸ ὀλίγων μηνῶν.

Κατὰ τὴν τοπικὴ παράδοση, μετὰ τὸ ἑόρτιο Ἐσπερινὸ τῆς παραμονῆς τελέσθηκε ἱερὸ Εὐχέλαιο, μετὰ δὲ τὴν

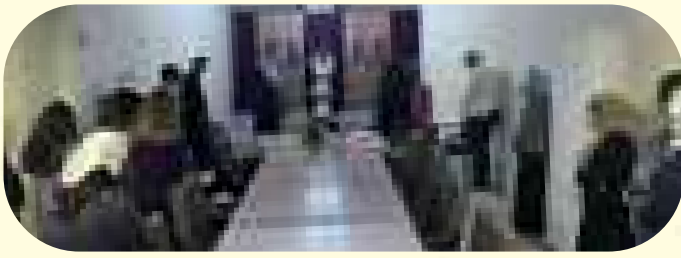
Θεία Λειτουργία ἀνήμερα ἔγινε Λιτανεΐα τῆς Εἰκόνας τῶν εὐοραζομένων Ἁγίων στοὺς δρόμους περὶ τὸν Ἱερὸν Ναόν.

**Ἁγιασμὸς ἐνάργξεως τῆς
Σχολῆς Κατηχητῶν**

Τὴν Κυριακὴ, 3/16-11-2025, τὸ ἑσπέρας στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, στὸ Παρρεκλήσιο τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, τελέσθηκε ὁ Ἁγιασμὸς γιὰ τὴν ἐνάργξη τῆς Σχολῆς Κατηχητῶν ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλνίκος μετέφερε τὶς εὐχῆς τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου καὶ εὐχήθηκε στοὺς νέους σπουδαστῆς γιὰ μίαν καλὴ καὶ δημιουργικὴ χρονιά.

Ἡ Ἑορτὴ τῆς Συνάξεως τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν

Τὴν Παρασκευὴ, 8/21-11-2025, ἑορτὴ τῆς Συνάξεως τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν Ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, πανηγύρισαν Ναοὶ καὶ Μονὲς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν στὰ Αἰθίκια Κορινθίας πραγματοποιήθηκε Ἀρχιερατικὸ συλλεΐτουργο, στὸ ὁποῖο προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλίνικου, καθὼς καὶ τοῦ τοπικοῦ Κλήρου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε Ἱερὰ Λιτανεΐα πέριξ τῆς Μονῆς.

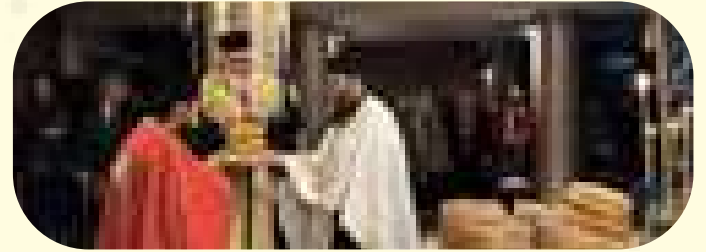
Στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Ταξιαρχῶν στὰ Νένητα τῆς Χίου ἐπιτελέστηκε ἱερὰ Ἀγρυπνία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, παρὼν πολλῶν πιστῶν.

Στὴν Ἱερὰ Γυναικεΐα Μονὴ Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς τελέσθηκε ἱερὰ Ἀγρυπνία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ.

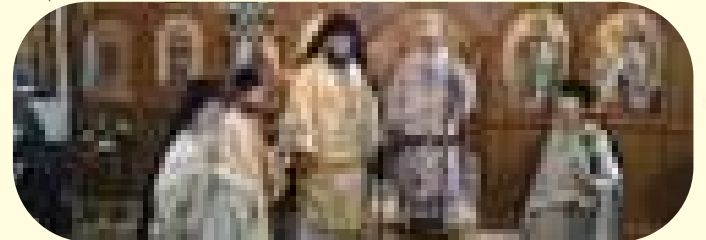
Ἐπίσης, ἑόρτασε καὶ ὁ ἰσόγειος Ναὸς τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων, ὅπου τελοῦνται οἱ καθημερινὲς ἱερὲς Ἀκολουθίες, στὸν Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λαρίσης. Στὸν Μεγάλον Ἑσπερινὸ τῆς παραμονῆς, πού τελέσθηκε καὶ ἱερὰ Λιτανεΐα, ὅπως καὶ στὴν Θ. Λειτουργία ἀνήμερα χοροστάτησε καὶ κήρυξε ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης. Ἐλαβαν μέρος ὁ Ἀρχιμ. π. Γαβριήλ, ὁ

ὁποῖος ἑόρταζε τὰ ὀνομαστήριά του, καὶ ὁ Πρωτ. π. Γεώργιος. Προσηλθε μεγάλο πλῆθος πιστῶν.

Ἑορτὴ Ναοῦ στὰ Ἰωάννινα

Τὴν Κυριακὴ, 10/23-11-2025, προεορτάσθηκε ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ στὸν Ἱερὸ Ναὸ πρὸς τιμὴν τοῦ λίγου ἔξω ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα τῆς Ἠπείρου τὰ Ἰωάννινα, στὴν εὐρύτερη περιοχὴ τοῦ Περάματος (Λυκόστομο-Κρανοῦλα). Ὁ Ναὸς δεσπόζει πετρόκτιστου συγκροτήματος πού περιλαμβάνει αἶθουσες, δωμάτια, βοηθητικὸς χώρος κλπ. καὶ στὸ μεγαλύτερο τμήμα του ἔχει περατωθεῖ.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τελέσθηκε ὁ Ἑσπερινὸς στὸν ὁποῖον χοροστάτησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλίνικος. Τὸ πρωὶ μὲ τὴν ἄδεια καὶ εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικου, μετέβη στὴν ἑορτὴ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης, ὁ ὁποῖος προεξήρχε στὴν Θ. Λειτουργία. Ἐλαβαν μέρος ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλίνικος, ὁ κτίτωρ καὶ υπεύθυνος τοῦ Ναοῦ Ἀρχιμ. π. Χριστόδουλος, ὁ Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος ἀπὸ τὸν Πύργο Ἠλείας καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος π. Θεόκλητος. Ἐψαλαν Ἱεροψάλτες προσελθόντες ἀπὸ τὴν Πάτρα, καὶ παρέστησαν ἀρκετοὶ πιστοί. Κατὰ τὴν διάρκειά του Κοινωνικοῦ ὁ Σεβ/τος Λαρίσης κ. Κλήμης ἐκφώνησε ἑόρτια ὁμιλία. Κατὰ τὴν Απόλυση, ὁ Ἀρχιμ. π. Χριστόδουλος ἐξέφρασε εὐχαριστίες στοὺς προσελθόντες Ἀρχιερεῖς καὶ Κληρικούς, ὅπως καὶ πιστοὺς. Ἀκολούθησαν κερᾶσματα στὸν Κλήρο καὶ τὸν λαὸ καὶ ἐπίσης παρετέθη τράπεζα.

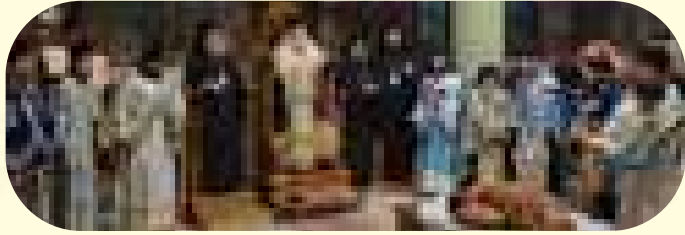

Ὄνομαστήρια Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου.

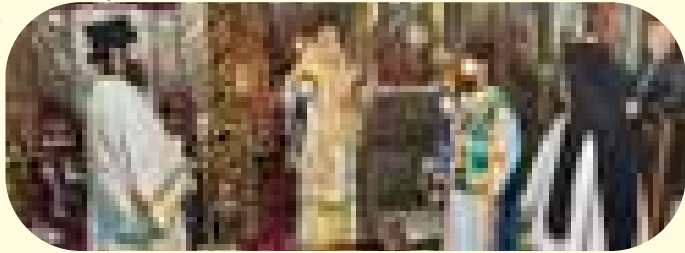
Τὴν Τρίτη, 13/26-11-2025, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, ἑόρτασε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Ἀφ' ἑσπέρας ἐψάλη ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ ἑορτάζοντος Μητροπολίτου κ. Χρυσοστόμου καὶ συγχοροστατούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν

Πειραιώς και Σαλαμίνος κ. Γεροντίου και Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου και του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Νικολάου Αχαρνών.

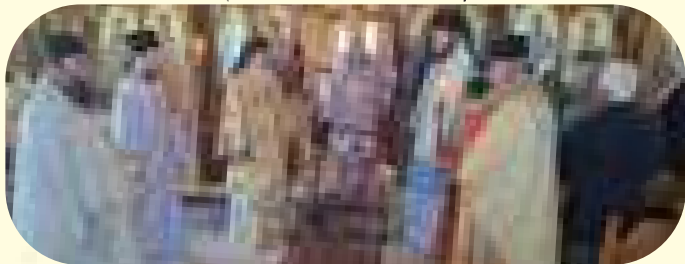
Ανήμερα ο Σεβασμιώτατος έπιτέλεσε την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στην Ίερά Μονή Αγίου Ταξιάρχου Μιχαήλ στα Νένητα Χίου.

Πανήγυρις Ίερού Ναού Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου Λαμίας

Την Τρίτη, 13/26-11-2025, έορτή του Αγίου Ιωάννου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως του Χρυσοστόμου πανηγύρισε ο όμώνυμος Ίερός Ναός στην Λαμία.

Στόν Όρθρο χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Κλήμης, ενώ στην συνέχεια πραγματοποιήθηκε Αρχιερατικό Συλλείτουργο προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου με την συμμετοχή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Κλήμεντος, του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου, του Αϊδ/του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Γεωργίου εκ Λαρίσης, του Έφημεριού Αϊδ/του Πρεσβυτέρου π. Ιωάννου και του Ίεροδιακόνου π. Θεοκλήτου.

Στό Κοινωνικό έόρτιο κήρυγμα εκφώνησε ο Σεβασμ. Λαρίσης κ. Κλήμης.

Κατά την Απόλυση ο Σεβασμιώτατος κ. Φώτιος έκανε τις δέουσες ευχαριστίες. Στην δέ αίθουσα του Ναού παρετέθη τράπεζα.

Όνομαστήρια Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Κλήμεντος

Την Κυριακή, 24-11/7-12-2025, έορτή του Αγίου Κλήμεντος Ρώμης, έόρτασε τα όνομαστήρια του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Κλήμης.

Αφ' έσπέρας ψάλθηκε ο πανηγυρικός Έσπερινός χοροστατούντος του έορτάζοντος Σεβασμιωτάτου κ. Κλήμεντος συγχοροστατούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου, ο όποιος κατά την Απόλυση μετέφερε τις έόρτιες ευχές του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Καλλινίκου προς τον Σεβασμιώτατο κ. Κλήμεντα. Παρέστησαν άρκετοι κληρικοί.

Ανήμερα πραγματοποιήθηκε πολυαρχιερατικό συλλείτουργο προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Κλήμεντος με την συμμετοχή των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου, Δημητριάδος κ. Φωτίου και Μεθώνης κ. Άμβροσίου παρουσία εκατοντάδων πιστών.

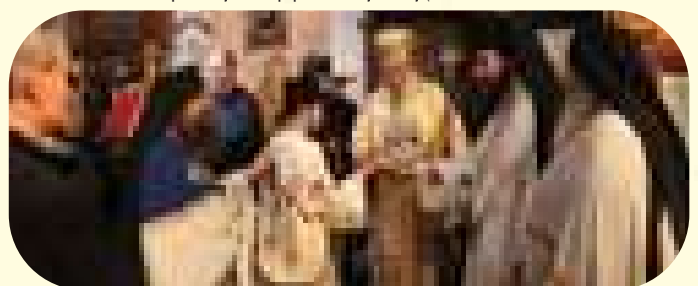

Στό Κοινωνικό ώμίλησε ο Σεβασμιώτατος κ. Γρηγόριος. Στην Απόλυση ο έορτάζων Αρχιερεύς ευχαρίστησε τους προσελθόντας και εξέφρασε σκέψεις για την διακονία του, διαιείμας στο τέλος τό αντίδωρο και δεχόμενος τις ευχές του εύλαβους ποιμνίου.

Η έορτή της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Αικατερίνης.

Την Δευτέρα, 25-11/8-12-2024, έορτάστηκε ή μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Αικατερίνης της πανσόφου.

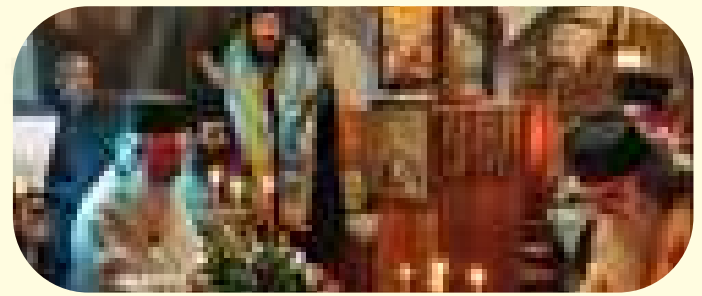
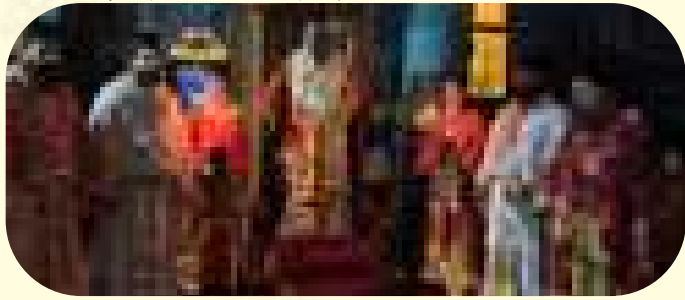
Στόν Ίερό Ναό Αγίας Αικατερίνης Άνω Πατησίων Αθηνών άφ' έσπέρας ψάλθηκε ο πανηγυρικός Έσπερινός χοροστατούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου και άνήμερα στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία προέστη ο Μακαριωτάτος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Καλλίνικος συμπαραστατούμενος υπό του Θεοφιλεστάτου κ. Καλλινίκου με την συμμετοχή κληρικών.

Στήν Ίερά Μονή Αγίας Αικατερίνης Θηβών στόν Έσπερινό της παραμονής και στην Ίερά Λιτανεία προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος παρουσία ιερέων και διακόνου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος χοροστάτησε στὸν Ὁρθρο καὶ στὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου στὴν Κατερίνη, τῆς ὁποίας ἡ Ἁγία Μεγαλομάρτυς Αἰκατερίνη τυγχάνει πολιούχος.

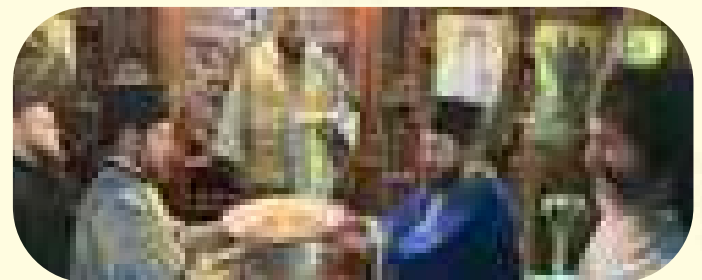
Ἐπίσης, πανηγύρισε καὶ τὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Δάφνης, ὅπου τὴν Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Αἰδ/τος Πρωτ. π. Στυλιανός.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου στὴν Πάτρα

Τὸ Σάββατο, 30-11/13-12-2025, ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, τελέσθηκε Ἀρχιερατικὸ Συλλεῖτουργο στὸν Καθεδρικό Ναὸ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ στὴν Πάτρα, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, μετὴν συμμετοχὴ τοῦ Θεοφιλέστατου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου, τοῦ Παν/του Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀθανασίου, τοῦ Παν/του Ἱερομονάχου π. Συμεῶνος καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Θεοκλήτου.

Ἀνήμερα ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλνίκος τέλεσε τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Χαλκίδος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ ἐορτάζοντος Ἐφημερίου Αἰδ/του Πρεσβυτέρου π. Νικολάου, τοῦ Παν/του Ἱερομονάχου π. Δωροθέου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Θεοκλήτου.

Στὸ Κοινωνικὸ ὠμίλησε ὁ Θεοφιλέστατος ἀναφερόμενος στὸν ἐορταζόμενο Ἅγιο, ἐνῶ μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε προσκύνημα στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Ἀνδρέου, ὅπου φυλάσσονται τὰ χαριτόβρυτα Λειψάνα, τεμάχιο ἀπὸ τὸν Σταυρὸ καὶ ὁ Τάφος τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

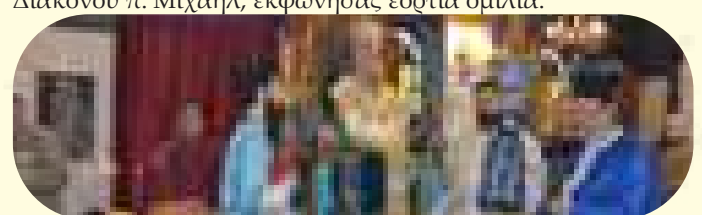
Στὸν Κορυδαλλὸ πανηγύρισε ὁ Ἱερός Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ἀφ' ἑσπέρας τελέσθηκε ὁ Μεγάλος Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερωντίου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἔγινε Λιτανεΐα μετὴν συμμετοχῆς φιλαρμονικῆς.

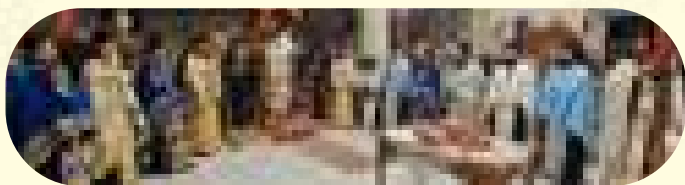
Τὸ πρωὶ ὁ Σεβ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερωντίος λειτούργησε μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδ. π. Ἰωάννου καὶ τοῦ Διακόνου π. Μιχαήλ, ἐκφωνήσας ἐόρτια ὁμιλία.

Ἱερὲς Πανηγύρεις Ἁγίου Νικολάου

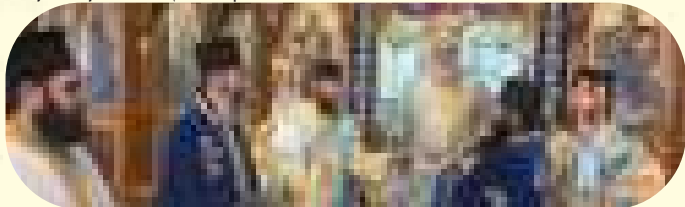
Τὴν Παρασκευὴ, 6/19-12-2025, ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματοργοῦ, πανηγύρισε ὁ Ἱερός Ναὸς Ἁγίου Νικολάου στὸ Χαϊδάρι, ὅπου στὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλνίκος μετὴν συμμετοχὴ τοῦ Ἐφημερίου Παν/του Ἀρχιμανδρίτου π. Νικηφόρου, τοῦ Αἰδ/του Πρεσβυτέρου π. Κωνσταντίνου, τοῦ Παν/του Ἱερομονάχου π. Μιχαήλ καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Θεοκλήτου. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως ὁ Θεοφιλέστατος κ. Καλλνίκος ἐκφώνησε ὁμιλία, ἐνῶ ὁ π. Νικηφόρος ἔκανε τὶς δέουσες εὐχαριστίες. Ἀνήμερα, τελέσθηκε Ἱερατικὸ συλλεῖτουργο ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου Ἀρχιμ. π. Νικηφόρου καὶ τοῦ Ἱερομ. π. Μιχαήλ.

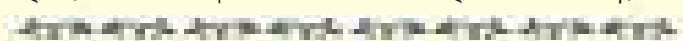
Ἀκόμη, πανηγύρισε ὁ Ἱερός Καθεδρικός Ναὸς Ἁγίου Νικολάου στὶς Ἀχαρνές Ἀττικῆς, ὅπου στὸν Μεγάλον Ἑσπερινὸ τῆς παραμονῆς χοροστάτησε ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, συγχοροστατούτων τῶν Σεβ/των Μητροπολιτῶν Δημητριάδος κ. Φωτίου καὶ Ὠρωποῦ & Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ.

Τὸ πρωὶ τὴν Θ. Λειτουργία τέλεσε ὁ Σεβ/τος Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος μετὰ τοῦ τοπικοῦ Ἱερατείου, ἐκφωνήσας ἐόρτια ὁμιλία.

Ἱερατικὲς Θ. Λειτουργίες τελέσθηκαν ἐπίσης στὴν ἐορτάζουσα Μονὴ Ἁγίου Νικολάου στὴν Παιανία καὶ στὸν ἐορτάζοντα Ναὸ Ἁγίου Νικολάου στὸ Ἡράκλειο Ἀττικῆς.

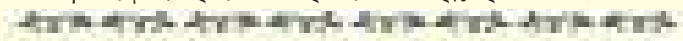
Ὀνομαστήρια Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιου

Τὸ Σάββατο, 7/20-12-2025, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων, ἐόρτασε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος μετ' Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὴν Ἱερά Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλίνικος.

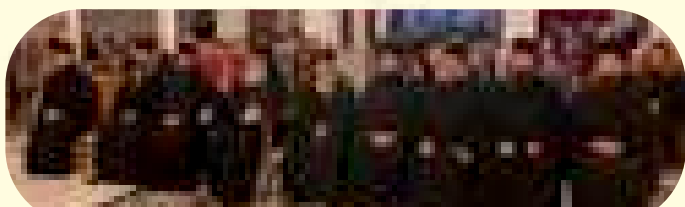
Κατὰ τὴν Απόλυση ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἀμβρόσιος εὐχαρίστησε τοὺς Ἀρχιερεῖς, τοὺς κληρικούς καὶ τοὺς πιστοὺς ποὺ προσήλθαν, ἐνῶ ὁ Σεβασμιώτατος κ. Γερόντιος μετέφερε τὴν εὐχὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικου καὶ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας μας πρὸς τὸν ἐορτάζοντα Ἀρχιερέα.

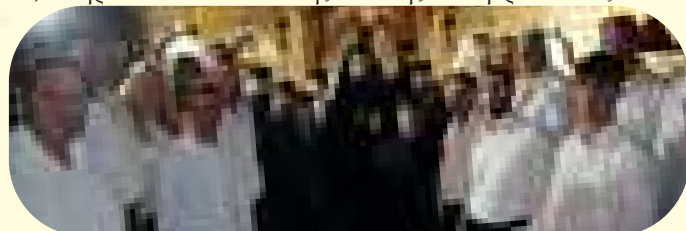
Ἐπετειακὲς Ἐκδηλώσεις ἀφιερωμένες στὸ Θαῦμα τῆς Γ' Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Μέσα στὸ ἔτος 2025, κατὰ τὸ ὁποῖο συμπληρώνονται 100 ἔτη ἀπὸ τὸ Θαῦμα τῆς Θεόθεν Βεβαιώσεως, ἦτοι τῆς Γ' Ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τὸ βράδυ τῆς 13ης πρὸς 14ην Σεπτεμβρίου τοῦ 1925 στὸν Ὑμηττὸ Ἀττικῆς, στὴν Ἀγρυπνία τῆς Ὑψώσεως κατὰ τὸ Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο, πραγματοποιήθηκαν Ἐπετειακὲς Ἐκδηλώσεις.

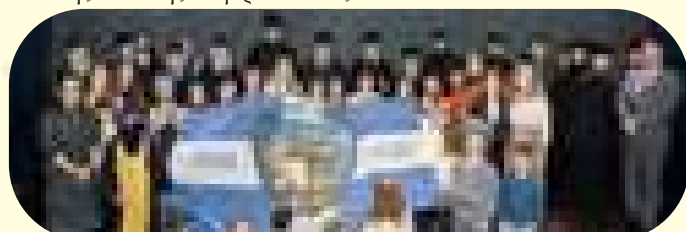
Τὴν Κυριακὴ, 15/28-09-2025, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας διοργάνωσε Ἐκδήλωση μετ' μουσικο-αφηγηματικὸ ἔργο καὶ ὕμνου ὑπὸ τῆς χορωδίας τῆς Μητροπόλεως, καθὼς καὶ ἐπετειακὴ ὁμιλία ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, παρουσία πλήθους πιστῶν.

Ὄμοίως τὴν αὐτὴ ἡμέρα, Κυριακὴ 15/28-09-2025, πραγματοποιήθηκε Ἐκδήλωση στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Θέρμης Θεσσαλονίκης, στὴν ὁποία ἔψαλλε ἐπίκαιρους ὕμνους ἡ χορωδία τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καὶ ἐκφωνήθηκε Ὀμιλία ὑπὸ τοῦ Αἰδ/του Πρεσβυτέρου π. Γρηγορίου Πρυνιά, παρουσία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου, Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν τῆς τοπικῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

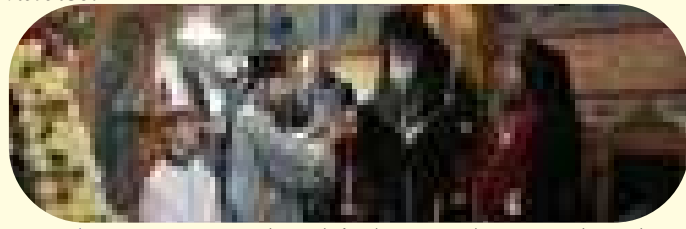
Τὴν Κυριακὴ, 1/14-12-2025, στὴν Ἀποστολικὴ Πόλη τῶν Πατρῶν πραγματοποιήθηκε Ἐπετειακὴ Ἐκδήλωση στὴν αἴθουσα τοῦ πολυχώρου Ἐπίκεντρο. Ἡ Ἐκδήλωση περιελάμβανε ὕμνους ὑπὸ τῆς χορωδίας τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου, ποιήματα καὶ θεατρικὰ ἀπὸ τὰ παιδιά τῶν Κατηχητικῶν καθὼς καὶ ὁμιλία ὑπὸ τοῦ θεολόγου κ. Κωνσταντίνου Πάνου. Παρέστησαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικος, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος καὶ Δημητριάδος κ. Φώτιος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλίνικος, καθὼς καὶ Κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ τῆς τοπικῆς Μητροπόλεως.

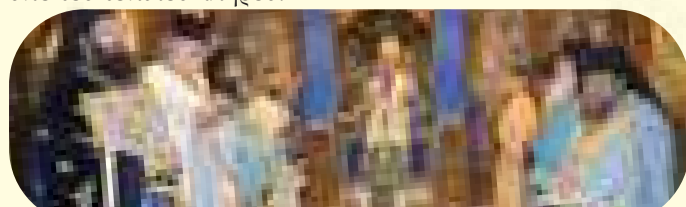
Ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος

Τὴν Πέμπτη, 12/25-12-2025, μνήμη τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθούντος τοῦ Θαυματουργοῦ, πανηγύρισαν Ναοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας.

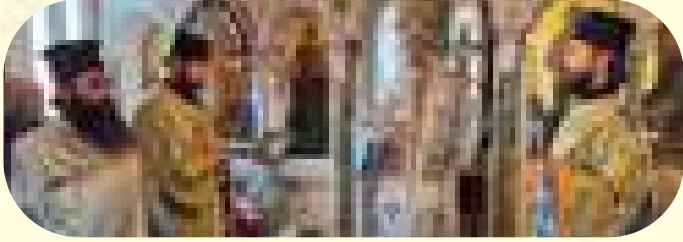
Στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Σπυρίδωνος Γαλατίου ἀφ' ἑσπέρας ψάλλθηκε ὁ Μέγας πανηγυρικός Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλίνικου, ἀνήμερα δὲ στὸν Ὅρθρο καὶ στὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικος, ὁ ὁποῖος καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο κατὰ τὸ Κοινωνικὸ. Μετὰ τὸ πέραν τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε Ἱερά Λιτανεία τῆς Ἱεράς Εἰκόνης προεξάρχοντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλίνικου.

Στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἁγίου Σπυρίδωνος στὸ νησί τῆς Σαλαμίνος τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τῆς παραμονῆς καὶ τῆς κυριωνύμου ἡμέρας προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ τοπικοῦ κλήρου.

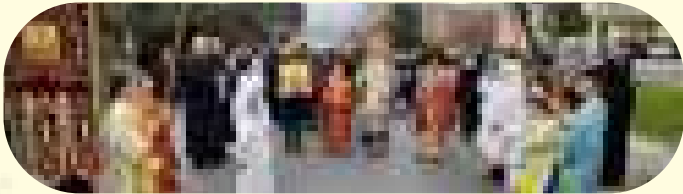
Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος την παραμονή χοροστάτησε στον Ίερό Ναό Αγίου Σπυριδώνος στις Έρυθρές (Κριεκούκι) και άνημερα προέστη του Όρθρου και της Θείας Λειτουργίας κηρύττων πρό της Απολύσεως και τον πανηγυρικό της ημέρας.

Η εορτή της Αγίας Αναστασίας στην Κομοτηνή

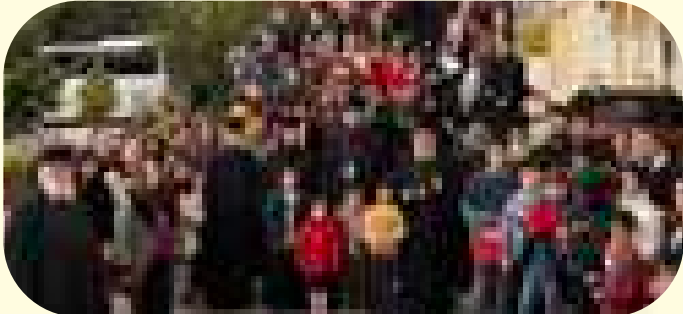
Την Κυριακή πρό της Χριστού Γεννήσεως, 22-12-2025/04-01-2026, μνήμη της Αγίας Μεγρος Αναστασίας της Φαρμακολυτριάς, πανηγύρισε ο όμώνυμος Ίερός Ναός στην Κομοτηνή.

Τών ιερών Ακολουθιών και της εορτίου Θ. Λειτουργίας προέστη ο οικείος Ίεράρχης Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλίππων και Μαρωνείας κ. Αμβρόσιος.

Κάλαντα Χριστουγέννων στον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπό μας

Την Κυριακή πρό της Χριστού Γεννήσεως, 22-12-2025/04-01-2026, κλιμάκια των Κατηχητικών των Ίερών Ναών Αγίου Φανουρίου Γλυφάδος, Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Δάφνης, Αγίου Μάρκου Εύγενικου Πατρών, Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Χαλκίδος και Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Κορίνθου, μετέβησαν στην Ίερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών στα Αθίκια Κοριθίας για να ψάλλουν τα παραδοσιακά Κάλαντα στον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Καλλίνικο. Επίσης τα Κάλαντα έψαλαν διαδικτυακά στον Μακαριώτατο και παιδιά εκ του Ίερού Ναού Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά Ιωαννίνων.

Μετά τὸ πέρας τῶν καλάντων, ὁ Μακαριώτατος φανερά συγκινημένος εὐχαρίστησε τὸν Βοηθὸ του Ἐπίσκοπο Θεοφίλ. Ταλαντίου κ. Καλλίνικο, τοὺς Αἰδ/τους Πατέρες π. Στυλιανό,

π. Νικόλαο καὶ π. Εὐάγγελο, τὸν Διάκονο π. Θεόκλητο, τοὺς Κατηχητὲς καὶ τὶς Κατηχήτριες καὶ ὅλα τὰ παιδιά μετὰ τῶν γονέων τοὺς γιὰ τὴν παρουσία τους, μεταφέρων πνευματικὲς νουθεσίες.

Τέλος, ἡ Ἀδελφότητα ὑπὸ τὴν Ὀσιωτὴ Γερόντισσα Σεμνή Μοναχὴ παρέθεσε τράπεζα ἀγάπης πρὸς ὅλους.

Ἑορτία Ἐκδήλωση στὸν Ἀσπρόπυργο

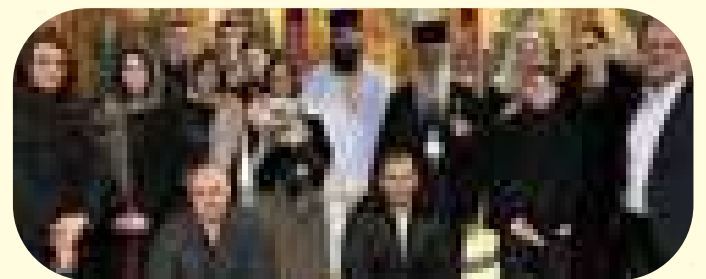
Τὴν Κυριακὴ πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, 22-12-2025/04-01-2026, τὸ ἑσπέρας στὴν αἴθουσα «Γαλαξίας» τοῦ Δήμου Ἀσπρόπυργου Ἀττικῆς πραγματοποιήθηκε ἡ Χριστουγεννιάτικη Ἑορτὴ τῆς τοπικῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας μὲ τίτλο: «Γέννησις, ρωμείκη τοῦ λόγου τέχνη, τωρινή».

Παρέστησαν πλὴν τοῦ οικείου Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπιλόγησε τὴν ἐπιτυχημένη Ἐκδήλωση πὺν ἦταν ἀφιερωμένη στὸν μεγάλο Ἑλληνα Λογοτέχνη Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλίνικος.

Χειροτονία νέου Πρεσβυτέρου στὴν Καβάλα

Τὸ Σάββατο μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, 28-12-2025/ 10-01-2026, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Αμβρόσιος τέλεσε τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία καὶ τὴν εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία τοῦ ἀχρι τοῦδε Διακόνου π. Ἀριστείδου Μαχαιρίδη, στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Καβάλας.

Ὁ νέος Πρεσβύτερος π. Ἀριστείδης, ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ ἐφημερεύσει στὸν Ναὸ τῆς Καβάλας, εἶναι ἔγγαμος, πατὴρ ἑνὸς τέκνου καὶ εἶθε νὰ ἀναδειχθεῖ ἄξιος λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου!

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικὸν Ὅργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Περίοδος Γ' ἔτος 75ον Τεύχος 1049 Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2025. Ἰδρυτής: Ἀνδρέας Βαπορίδης († 1976). Ἐκδότης: Ἡ.Α.Μ. ὁ Αρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ὁ Δημητριάδος Φώτιος. Διεύθυνσις: Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Ἐσωτερικοῦ ἔτησια 15 εὐρώ, Ἐξωτερικοῦ 25 \$ Η.Π.Α. Τιμὴ φύλλου 1 εὐρώ. ISSN: 1107-6763. Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ.: 2103828280 -Fax: 2103847365, www.ecclesiagoc.gr, e-mail: ecclesiagoc@gmail.com Τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν. Συνδρομαί: Τραπεζικὸς Λογαριασμὸς Γενικοῦ Ταμείου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν (IBAN): GR030110040000004029602812, ΚΩΔ. SWIFT ΤΡΑΠΕΖΗΣ (BIC): ETHNGRAA